

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Husitská teologická fakulta

Bakalářská práce

Prostituce – přetrvávající sociálně patologický jev (sociální faktory, změny, argot)

Praha 2011

Autor: Lucie Čumpelíková

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Husitská teologická fakulta

Bakalářská práce

Prostituce – přetrvávající sociálně patologický jev (sociální faktory, změny, argot)

Prostitution-longstanding social-pathological phenomenon (social elements, changes, argot)

Praha 2011

Autor: Lucie Čumpelíková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala své vedoucí práce RNDr. Janě Leontovyčové CSc.
Za její vedení a věcné připomínky.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu. Současně dávám svolení k tomu, aby tato diplomová práce byla umístěna v Ústřední knihovně UK a používána ke studijním účelům.

V Praze dne

Lucie Čumpelíková

Anotace

Práce obsahuje popis historie prostituce na území Českého státu, sexuálních deviací a sociálních aspektů prostituce.

Annotation

The work has described history of prostitution on the territory of the Czech state, sexual deviance and social aspects of prostitution.

Klíčová slova

prostituce, trestný čin, historie prostituce, kuplířství, HIV/AIDS

Keywords

prostitution, offense, history of prostitution, pimping, HIV/AIDS

Obsah

ÚVOD	8
1. VYMEZENÍ POJMU PROSTITUCE A FORMY PROSTITUCE	10
1.1. DEFINICE PROSTITUCE	10
1.2. FORMY PROSTITUCE	10
1.2.1. <i>Privátní prostituce</i>	10
1.2.2. <i>Hotelová prostituce</i>	11
1.2.3. <i>Bytová prostituce</i>	11
1.2.4. <i>Barová prostituce</i>	12
1.2.5. <i>Pouliční a silniční prostituce</i>	12
1.2.6. <i>Homosexuální prostituce</i>	12
1.2.7. <i>Dětská prostituce</i>	13
1.2.8. <i>Escort, Call girls, Eldery</i>	13
1.3. ORGANIZOVANÁ PROSTITUCE	14
1.3.1. <i>Tipař</i>	14
1.3.2. <i>Náborář</i>	14
1.3.3. <i>Dopravce</i>	14
1.3.4. <i>Pasák, kuplíř</i>	15
1.3.5. <i>Hlídač aut</i>	15
1.3.6. <i>Poskytovatelé klíčů</i>	15
1.3.7. <i>Dohazovači</i>	15
1.3.8. <i>Padělatelé</i>	15
1.4. ARGOT	16
2. HISTORIE PROSTITUCE	17
2.1. STAROVĚK	17
2.2. STŘEDOVĚK	21
2.3. NOVOVĚK A OBDOBÍ SVĚTOVÝCH VÁLEK	23
2.4. SOUČASNOST	27
3. SOCIÁLNÍ ASPEKTY PROSTITUCE	40
3.1. ZDRAVOTNÍ ASPEKTY PROSTITUCE	40
3.1.1. <i>HIV/AIDS</i>	40
3.1.2. <i>Syfilis (lues, příjice)</i>	44
3.1.3. <i>Kapavka</i>	46
3.1.4. <i>Chlamydiové infekce</i>	48
4. FORMY PÉČE O PROSTITUTKY V ČR	50
4.1. KRIZOVÁ POMOC (LA STRADA)	50
4.2. AZYLOVÉ UBYTOVÁNÍ (LA STRADA)	51
4.3. PORADNA (LA STRADA)	52
4.4. PREVENCE (LA STRADA)	52
4.4.1. <i>Práce v terénu</i>	53
4.4.2. <i>SOS a INFO linka (La Strada)</i>	54
4.5. ZDRAVOTNÍ PROHLÍDKY (R+R)	55
ZÁVĚR	57
SUMMARY	58

POUŽITÁ LITERATURA	60
---------------------------------	-----------

Úvod

Téma prostituce jsem si vybrala proto, že je v posledních letech velmi probíraným a ožehavým tématem. Velmi mě zajímá tento fenomén a i přes to že mé nejbližší setkání s prostitucí bylo formou projíždějícího auta, pokusím se v průběhu mé práce zodpovědět několik základních otázek. Proč se nikdy v historii nepodařilo organizovanou prostituci- ať už legální či nelegální zlikvidovat? Proč muži vyhledávají prostituci odnepaměti? Jak vlastně vypadala prostituce dříve a jak vypadá dnes? Kam až sahá historie prostituce?

Prostituce je jedno z nejdiskutovanějších témat naší společnosti. Pod pojmem prostituce si představíme poskytnutí sexuálních služeb za úplatu. V drtivé většině jsou prostituující ženy k prostituci donucené. Největší zastoupení prostituujících mají u nás Bulharky, Rumunky a ženy ze států bývalého SSSR a podle Českého statistického úřadu pochází 70% prostitutek ze střední Evropy což je devět až deset tisíc prostitutek. Sečtení všech prostituujících je však naprosto nemožné. Nejvíce lidem vadí, že se sexuální služby nabízejí na veřejných prostranstvích. Pokud mluvíme o prostituci, mluvíme o ní jako o nejstarším řemesle nebo jako o prodejné lásce. Prostituce v České republice není povolena, ale na druhou stranu není ani zákon, který by ji zakazoval. Což znamená, že prostituce v České republice není trestná, ale v případě, že by budila veřejné pohoršení by mohla být kvalifikována jako přestupek (Právnický slovník, 2001, s.695)

V knize Dějiny prostituce I. (2003, s.10) Peierre Duffour mluví o třech druzích prostituce. O prostituci pohostinné, posvátné čili náboženské a legální čili zákonem uznanou.

V dřívějších dobách, žena jako otrokyně, byla nucena, ať chtěla nebo nikoli, se sexuálně podrobovat svému pánu. Stávalo se tedy, že se postupně stávala lhostejnou komu náleží. Ve starém Orientě byla oběť ženské nevinnosti spojena s náboženskými rituály. Prostituce vznikla v době, kdy žena jako poskytovatelka rozkoše si začala být vědoma, že muž (samec) je schopný za tuto rozkoš něco obětovat. A tak dala dobrovolně a z vlastní vůle sebe samu za účelem obchodu. Dříve to mohla být dobrá potrava, zářivý kámen, dnes to jsou peníze. Když se lidé začali slučovat do kmenů, zrodil se jiný druh prostituce. Host byl ctěn a jeho příchod do domu byl považován za požehnání. Musel být tedy odměněn. Manžel mu většinou dobrovolně přenechával svou postel spolu s ženou, a ta se jeho rozhodnutí podrobovala. Někdy ji k tomu podněcovala naděje na

dar. V Egyptě, Řecku a Indii bylo pověrou, že bohové sestupují mezi lidí v lidské podobě. A proto ženy doufaly, že mohou být obtěžkány a budou mít slavné potomky. Objektív boha se žena mohla považovat za očištěnou. Ženy se bez zábran dávaly Bohu, nebo knězi, který byl jeho obrazem. Legální prostitute se netýkala pouze prostituujících, kteří se k ní otevřeně přiznávali, ale i těch, kteří ji provozovali pod jiným pojmenováním.

Prostitutky se považují za skupinu s rizikovým chováním.

Prostituce je v České republice považována za amorální jev a Česká republika k ní má negativní postoj. Není zde zákon, který by prostituci upravoval. Nejvíce ohrožený okruh obyvatel jsou děti a mládež. Z právního hlediska není prostituce trestná. Trestná je pouze činnost spojená s prostitucí.

Proč se nikdy v historii nepodařilo organizovanou prostituci- ať už legální či nelegální zlikvidovat? Proč muži vyhledávají prostituci odnepaměti? Jak vlastně vypadala prostitute dříve a jak vypadá dnes? Kam až sahá historie prostitute? Pokusím se na tyto otázky v průběhu mé práce odpovědět.

1. Vymezení pojmu prostituce a formy prostituce

1.1. Definice prostituce

Prostituce je specifický druh podnikání (obchodu), jehož prostředkem je poskytování sexuálních služeb jiným osobám za úplatu. Jedná se o jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí jít pouze o klasickou soulož, ale o dotýkání se těla jakékoliv části jiného, sebeukájení, pokud jsou prováděny za úplatu. Úplata nemusí mít finanční podobu, ale může mít i jinou formu, např. získání určité výhody, poskytnutí protislужby, protekce. (Chmelík, J., 2003).

1.2. Formy prostituce

Prostituci můžeme dělit podle toho, kdo ji poskytuje (mužskou, ženskou a dětskou) nebo podle toho kde je prostituce poskytována.

1.2.1. Privátní prostituce

Prostitutky mají vlastní klienty. Tento druh prostituce vykonávají ženy a muži, kteří jsou takzvaně na úrovni. Dokáží svého klienta reprezentovat ve společnosti, dělají mu doprovod při společenských akcích. Prostituce je poskytována v soukromých bytech, luxusních hotelech. Klienti bývají velice bohatí. Jsou jimi podnikatelé a podnikatelky, bez stálého partnera. Jsou pracovně zaneprázdněni a proto nemají čas na hledání partnera.

Najaté prostitutky a prostitutky berou sebou jako společníky na dovolené, pracovní schůzky nebo na kulturní akce. Tito prostituti/ty jsou velmi dobře jazykově vybaveni a mají atraktivní vzhled. Můžeme tedy říci, že se jedná o nejdražší formu prostituce.

1.2.2. Hotelová prostituce

Tato forma prostituce obdobná jako privátní. Rozdíl mezi privátní a hotelovou prostitucí je ten, že hotelová prostituce nemá stálou klientelu a úroveň prostitutek se odvíjí od úrovně klientů. Prostituuující však z větší části bývají dobře vzdělaní, umí vystupovat a umí mluvit několika jazyky.

Zákazníky většinou bývají cizinci. Na hotelové prostituci se přizívují a profitují z ní např. taxikáři a recepční.

Tato forma prostituce je velice diskrétní a věk prostituujících se osob je okolo dvaceti let. Dávají si inzeráty do cizojazyčných rubrik a zahraničních novin. Své služby poskytují po telefonické dohodě.

1.2.3. Bytová prostituce

U formy bytové prostituce jde o poměrně širokou škálu prostituujících osob, provozující prostituci ve vlastních bytech. Sem lze přiřadit i prostituci dětskou. Prostituce je velmi často prováděna za přítomnosti třetích osob, nejspíše manželů, kteří vlastně vystupují v pozici kuplířů vlastních žen nebo dětí. Často se jedná o poskytování hromadného sexu. Průvodním jevem této kategorie je četná majetková trestná činnost (zákazník bývá okraden), včetně ohrožování výchovy mládeže (prostituce za přítomnosti dětí apod.). Z dalších rizik lze vyjmenovat rizika zdravotní, sociální i kriminální, spočívá v tom, že bytová prostituce má velmi blízko k organizované kriminalitě (Chmelík, J., 2003).

Tato forma prostituce patří mezi skryté formy. Prostitutky si podávají inzeráty do rubrik s intimní službou. Zákazník předem zavolá, dohodne se na ceně a druhu poskytované služby a poté je mu sdělena adresa. Klienti bývají ne příliš bohatí. Výhoda bytové prostituce je v tom, že prostitutky nemusí nikomu odevzdávat část vydělaných peněz.

1.2.4. Barová prostituce

Tento druh prostituce je provozován v různých sex barech, „masážních“ salónech a erotických podnicích. Prostitutky jsou většinou cizinky, které vykonávají prostituci velmi často z donucení. Tento druh prostituce také bývá spojen s obchodem se ženami, násilím, vydíráním a mravnostní trestnou činností, zejména s trestným činem znásilnění, ke kterému dochází v počátečních fázích prostituování žen, které byly k prostituci zláhány podvodným způsobem.

Dalším faktorem ovlivňujícím nebo souvisejícím s tímto druhem prostituce je organizovaná zločinnost (Chmelík, J., 2003).

1.2.5. Pouliční a silniční prostituce

Jde o nejproblémovější formu prostituce. Věková kategorie prostituujících osob je často nízká, nízká je také jejich intelektuální úroveň a stupeň vzdělání. Často jde o osoby mentálně zaostalé, sociálně nevyspělé, které poskytují pohlavní styk a jiné formy sexuálního uspokojení téměř kdekoli a komukoli. Prostitutky této kategorie (téměř výhradně se jedná o ženy) jsou také často závislé na drogách. U této formy prostituce je velmi vysoké riziko pohlavních chorob a různé trestné činnosti.

Z prostituce profitují pasáci, kuplíři. U této formy prostituce je typický rychlý, anonymní a nejlevnější sex jakéhokoli druhu (Chmelík, J., 2003).

1.2.6. Homosexuální prostituce

Zejména v zemích tzv. Sexuální turistiky se rozvíjí homosexuální prostituce včetně komerčního sexu s nezletilými a mladistvými.. homosexuální prostituce je u nás lokalizována především v Praze, pouliční pak zejména v oblasti Hlavního nádraží. Kromě ní se také vyskytuje homosexuální prostituce v některých gay klubech, případně jako escort servis. Z hlediska sociálního je nejzávažnější pouliční prostituce, kde je nejvyšší podíl nezletilých a mladistvých (Weiss, P., 2005).

1.2.7. Dětská prostituce

Nabízení dětí k sexuálním praktikám za peníze nebo jinou odměnu. Dětská prostitutce jde ruku v ruce s rozvojem obecné prostituce. Dětská prostituce je provozována tajně. Dítě, které je takto poskytnuto je vystaveno patologickému narušení jeho osobnosti. Děti, které byly sexuálně zneužívány mají v dospělosti sklon k deviantnímu chování a jsou potencionálními pachateli trestných činů. Ceny dětské prostituce jsou velmi vysoké.

Dětská prostituce a dětská pornografie je celosvětově zakázána. Tvůrci dětské prostituce, pornografie, pedofilové a kuplíři jsou si velmi dobře vědomi svého amorálního chování.

Dětské prostitutky často pocházejí z chudých a neúplných rodin. Často se s dětmi v rodině špatně zachází. Nejvíce je provozována dětská homosexuální prostituce.

1.2.8. Escort, Call girls, Eldery

Escort

Poměrně nová forma prostituce. Přišla k nám z USA. Služba funguje tím způsobem, že dívky jsou nafocené v katalogu zde jsou uvedeny jejich míry, služby které poskytují a telefonní číslo. Potencionální zákazník si ji může na základě fotek objednat. Dívky mají určitou specializaci pro náročného klienta. Počínaje různými druhy erotických masáží, striptýzem konče. Doprovází klienty na společenské akce jako jsou firemní večírky, večere s obchodními partnery nebo jezdí se svými zákazníky na dovolenou. Samozřejmostí této služby bývá naprostá diskretnost.

Tato forma prostituce je dívkami velmi vyhledávána nejen pro její slušný finanční výdělek, ale i pro její anonymitu.

Call girls

Prostitutky provádějí svou činnost na základě telefonní objednávky. Tato služba je provozována v bytech, které jsou k této činnosti určeny. Prostitutka se osobně s klientem nesetká. Kontakt mezi prostitutkou a zákazníkem probíhá po telefonu, kdy

zákazník si ze seznamu dívek vybere jednu, které pak volá. Dívky provozující tento typ prostituce bývají většinou středoškolsky vzdělané.

Eldery

„Je zaměřená na uspokojování sexuálních potřeb sexuálních aberantů – gerontofilů. Zahrnuje prostituci obou pohlaví a je velmi dobře placena. Často pak dochází i ke sňatkům“. (GORGONOVÁ, Tereza 2007)

1.3. Organizovaná prostituce

S prostitucí jde ruku v ruce trestná činnost, která je páchána nejen prostituujícími, ale trestná činnost je páchána na samotných prostituujících. Mezi typické trestné činy, které patří k organizované prostituci patří: kuplířství, vydírání, znásilnění, pohlavní zneužívání, omezování osobní svobody, ohrožování mravní výchovy mládeže.

Většina prostituujících prostituje dobrovolně z komerčních důvodů. Existuje však i skupina prostitutek, které jsou k prostituci donuceny svými kuplíři, kteří mají na starosti několik žen, které nutí prostituovat. Tato činnost je organizačně propojena, ale nedá se říci, že by byla stálá. Do organizované skupiny patří několik lidí, kteří mají přesně určené své úkoly a funkce.

1.3.1. Tipař

Tento člen skupiny vyhledává budoucí prostitutky. Nejčastěji chodí po diskotékách, klubech a sexklubech.

1.3.2. Náborář

Náborář, tyto vytipované ženy oslovuje a najímá je na falešnou práci, která finančně velice zajímavá. Ženy vůbec netuší, že se může jednat o prostituci.

1.3.3. Dopravce

Tento člen může být jedna a tatáž osoba s náborářem. Dopravce zajišťuje dopravení dívek na místo, kde mají vykonávat prostituci.

1.3.4. Pasák, kuplíř

Pasáci a kuplíři nutí ženy a dívky k prostituci. Nebojí se použít násilí. Organizují práci prostitutek, vybírají od nich peníze, které vydělaly a určují místa, kde se budou dané dívky a ženy prostituovat. Můžeme je nazvat i jakýmsi bodyguardem prostitutek.

1.3.5. Hlídač aut

Hlídači aut, hlídají auta zákazníků, kterým je poskytována sexuální služba.

1.3.6. Poskytovatelé klíčů

Tito lidé, za určitý finanční obnos, poskytnou své byty k vykonávání prostituce.

1.3.7. Dohazovači

Dohazovači mají za úkol vyhledávat budoucí zákazníky, klienty. Provizi pak dostávají buď od samotného zákazníka, prostitutky nebo jejího pasáka.

1.3.8. Padělatelé

Padělatelé zajišťují falešné doklady pro dívky, které mají být za účelem prostituce prodány do ciziny.

Pachatelé vyhledávají hlavně mladé, naivní dívky, které pod vidinou zahraničních cest a dobrodružství přistoupí na pracovní nabídku, aniž by tušily, co se za lukrativní nabídkou skrývá. Někdy se i stává, že když žena odmítne nabídku, začne jí skupina vydírat a vyhrožovat.

1.4. Argot

Je tajný jazyk používaný různými skupinami – nejen zloději, zločinci a lidmi na okraji společnosti. Tato hantýrka má sloužit pro zabránění pochopení konverzace nezasvěcenými lidmi.

Termín hantýrka (argot) je užíván pro neformální slovní zásobu z určitého oboru (hobby, práce, sport atd.). Nejstarší záznam argotu pochází nejspíš z roku 1628. Slovo argot pravděpodobně pochází ze slova „*les argotiers*“.

Argoty (hantýrky) jsou hlavně verze jiných jazyků, které nahrazují slova známá širší veřejnosti.

V současné době je důležité si uvědomit prorůstání argotu do běžné mluvy a posuny v rámci slovní zásoby. Některé výrazy se přesouvají do obecné češtiny. Mezi nespisovnou a neutrální češtinou je neustálý pohyb, mnohá slova postupně přecházejí z jedné kategorie do druhé (koukat, baterka). Postupně se tyto výrazy mohou dostat až do hovorové češtiny (spisovná forma češtiny), z tohoto důvodu mohou uvedené výrazy v argotu na některé zasvěcené v oboru působit jako obecně známé. Také z hlediska medializace těchto témat (televize, noviny) se tyto výrazy dostávají do širokého povědomí veřejnosti a působí jako obecně známé.

Slovníček:

Benga – policie	Čára – státní hranice
Bomz, Bomzák, Bombovat – udání, udavač, udávat	Čórka – krádež
Bouchačka – pistole	Dovalit – donést
Bubáky – peníze	Eklovat – nelíbit se
Balit kramle – odejít	Facha – práce
Béčko, Bukva, Buzna – homosexuál	Fikslovat – podvádět
Befel – potvrzení něčeho, oznámení,	Flastr – trest, pokuta
Brko – pohlavní úd	Fízl – policista
Cancy – hloupé řeči	Gratis – zadarmo
Ciferník – obličej	Chechtáky – peníze
Čmajznout – ukrást	Kačena - trezor
	Klepeta – pouta

Keš – platit hotově
Kosa – zima
Kozy – poprsí
Lifrovat – vyhazovat
Love – peníze
Mariška - marihuana
Morgoš – cikán
Natáhnout brka –zemřít
Origoš – originální
Pětka – 10Kč
Pětibábá, Pětikvalt, Pětikilo – 500Kč
Rachota – práce
Šlus – konec
Smečko – podraz
Švestky – policie
Tác, Talíř – 1000 Kč
Tunel – podfuk
Stříkačka – pistole

2. Historie prostituce

2.1. Starověk

Dobu starověku datujeme od poloviny 4. tisíciletí p.n.l. do 6. – 7. století n.l.. První známky prostituce vidíme již v *Chaldeji*. Žil zde bojový lovecký národ, který pěstoval pohostinství, které úzce souviselo s prostitucí. Nejznámějším kultem, který byl spojen s prostitucí byl kult Milittin. V *Babylónu* měla prostituce za následek uvolnění mravů. Všechny babylonské ženy se oddávaly cizinci, kterého považovaly za hosta. (Mos est... cum hospite corpus miscere – Je zvykem ... dát hostu tělo ke spojení). Milittin kult se rozšiřoval do Asie, Afriky, Egypta i Persie. V *Arménii* se kult jmenoval Anaitin a umožňoval kněžkám vybrat si milence podle stáří, postavy a jiných proporcí, aby i bohyně byla spokojena. *Féničané* obětovali oběť nejvyšší a tou byla panenskost dcery. Fénická bohyně byla Astarte. Astarté byla v Bibli zmiňována jako „bohyně sidónská“ (Gn 14,5; 1Kr 11,5.33; 2Kr 23,13). Až císař Konstantin Veliký ve 4. století n.l. zakázal prostituci zákonem. Féničané však prostituci rozšířili na *Kypr* a z něj se dostala na všechny ostrovy Středoziemního moře. Pravým azylem prostituce se stal kartaginský Succoth Benoth. Zde domorodé ženy a dívky nabývaly díky prostituci majetek a věno, na rozdíl od Arménských, které při opuštění chrámu v něm musely zanechat vše, čeho službou nabyly. Ženy v Succoth Benoth byly považovány za početné a lépe se vdávaly i přes to, že provozovaly prostituci. Venušin kult a slavnosti se dostal až do Malé Asie, kde posvátná prostituce nabyla velikého vlivu.

Ve *Starém Egyptě* náboženství zosobňovalo plodící a rodící přírodu. Jména Bohů byla Osiris a Isis. Bohyně Isis měla kult Venuše. Bohové propůjčovali svým kněžím a kněžkám neomezenou moc, kterou využívali k vylepšení finanční situace a k prostopášnosti. Vše se konalo pod zemí v místnostech, kam směli jen zasvěcení, kteří složili zkoušku a byli očištěni. Historie egyptských králů udává dva příklady legální prostituce. *První* byl u krále Ramsese (2244 před Kristem), který byl okraden o poklad. Rozhodl se tedy, že pošle svou dceru do vykřičeného domu a ta se tam oddá každému

pod podmínkou, že se jí před aktem přiznají k nejhoršímu činu ve svém životě. Zloděj uřízl mrtvole ruku a s ní schovanou šel za královskou dcerou a přiznal se jí. Když ho princezna chtěla zadržet, potmě chytila ruku, která ale nebyla zlodějova. Král zaskočen lstí zloději odpustil a dal mu svou dceru za ženu. *Druhý* případ legální prostituce byl u krále Cheopse (12.století před Kristem), který dal vystavět Velkou pyramidu. Stavba pyramidy byla velmi nákladná a tak se král rozhodl, že bude prodávat svou vlastní dceru v nevěstinci. Ta přání otce splnila a dokonce pak i chtěla stavět vlastní pyramidu.

Jednou z nejznámějších kurtizán Starého Egypta byla Rhodopis (600 let před n.l.). Do Egypta byla přivezena aby pracovala jako nevěstka. Byla velmi krásná a velmi oblíbená. Jejími milenci byli například Chraxus z Mytileny, bratr Sapfó nebo Ezop, který sice byl ošklivý, ale Rhodopisinu náklonnost si koupil vydáním svých bajek. Nejlépe se vedlo egyptským kurtizánám za vlády Ptolemaiovců (3. století př. n.l.). Ptolemaios II. zvaný Filadelfos (309 – 246 p. n.l.) se na svém dvoře kurtizánami obklopoval a velmi štědře je odměňoval. Jedné podlehl natolik, že vládla jeho jménem nad Egyptem.

U ***Izraele*** nacházíme zmínky o pohostinné prostituci v Bibli. V první knize Mojžíšově – Genesis (Gn 6,4; 19,8; 11,32-36;). Nejstarším příkladem legální prostituce je příběh o Judovi a Tamar (Gn 38,14-18) spadající do roku 2100 př.Kr. Židovský zákon zakazuje židovkám prostituci, prostitutkami byly Syřanky, Egyptanky, Babylóňanky a jiné. Písmo je nazývalo „cizími ženami“. Tyto ženy nesměly prostituovat ve městě a tak postávaly na křižovatkách cest oblečené do lehkého, zdobeného a voňavého roucha. Někdy pálily kadidlo, jindy zpívaly lechtivé písničky nebo tancovaly. Toto se změnilo za vlády krále Šalomouna, který dovolil nevěstkám usídlit se ve městě. Za patnáct set let na to reaguje Ezechiel (Ez 16,15-17; 16,24-33). Bůh z hory Sinai varoval lidi slovy: „Nesesmilníš! a Nepožádáš manželky bližního svého!“. Ve III. knize Mojžíšově (Leviticus) se praví: „Kdyby se někdo uchýloval k duchům zemřelých a k vědmám, aby s nimi smilnil, proti takovému se obrátím a vyobcuji jej ze svého společenství“ (Lv 20,6) „Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít, cizoložník i cizoložnice“ (Lv 20,10). „Kdyby muž spal s mužem jako s ženou, oba se dopustili ohavnosti; musejí zemřít...“ (Lv 20,13). „Kdyby se žena přiblížila k nějakému dobytčeti aby se sní pářilo, zabijte ženu i dobytče...“ (Lv 20,16). „Kdyby si někdo vzal svou sestru, dceru svého otce nebo své matky, aby spatřil její nahotu a ona spatřila nahotu jeho, je to potupa; budou oba vyobcováni před zraky synů

svého lidu. Odkryl nahotu své sestry, ponese následky své nepravosti“ (Lv 20,17). „Kdyby někdo pojal ženu svého bratra, znamená to znečištění. Odkryl nahotu svého bratra, zůstanou bezdětní“ (Lv 20,21). „Když bude přistižen muž, že ležel s vdanou ženou, oba zemřou: muž, který ležel se ženou, i ta žena“ (Dt 22,22). „Když dívku, pannu zasnoubenou muži, najde nějaký muž v městě a bude s ní ležet, vyvedete oba dva k bráně toho města, ukamenujete je a zemřou: dívka proto, že v městě nekřičela, a muž proto, že ponížil ženu svého bližního“ (Dt 22,23-24). O prostituci se nehovoří jen v 5 knihách Mojžíšových, ale i v knize Přísloví, v 5. a 7. kapitole kde Šalomoun varuje před cizí ženou.

V **Řecku** byla prostituce posvátná a byla spojená s řeckými bohy. Kněží a básníci vymysleli a napsali historii svých bohů, která byla založena na pohlavním chtíči. Prostituci zosobňovala bohyně Afrodité. Antický zákonodárce Solón založil první státní nevěstinec a z peněz zde vydělaných, nechal postavit chrám, který zasvětil bohyni prostituce. Také v Thébách a Megapoli byly vystavěny chrámy. Nejznámější Afroditina jména byla Hetéra a Porne (Družka a Nevěstka). Afrodité měla spoustu jmen, ale vždy byla bohyní krásy. Její krása nespočívala v kráse obličeje, ale hlavně v kráse těla. Krása Afroditina těla byla jejím privilegiem. V jednom mytologickém příběhu se praví, že Afrodité spolu s dalšíma dvěma bohyněmi soupeřily, která z nich je nekrásnější. Jejich spor vyřešil trojský pastýř Paris, který měl podat jablko té, která je nejkrásnější. Paris podal jablko Afrodité poté, co ji spatřil nahou.

Nevěstky z veřejného domu byly odděleny od ostatního obyvatelstva. Nevycházely mezi lidi ani při náboženských slavnostech a obřadech. Pokud se přece jen vydaly mezi lidi, byly oblečené do zákonem předepsaných šatů. Měly zakázáno chodit tam, kde by vzbuzovaly pozornost a pohoršení. Vzhledem k tomu, že byly cizinky, nesměly mít žádný majetek. Pokud se nevěstkou stala Athéňanka, přišla o svůj majetek a všechny své výsady. Solónovy zákony legalizace prostituce se bohužel nedochovaly, dochovaly se pouze zmínky ve spisech u některých řeckých spisovatelů (Sokrates, Platon, Idomenes). Co vedlo athénskému zákonodárce ke zřízení legální prostituce? Byly to dva důvody. Prvním důvodem byla ochrana panen a žen před muži a druhým důvodem bylo vymýcení hříchů u mládeže. Legalizací prostituce se Solónovi podařil alespoň jeden záměr, ochránit ženy před zhýralými muži. Prostituce v této době byla ještě na počátku, ale lidé se jí celý oddávali. Ve **Spartě** a **Korintu** byla prostituce naprosto svobodná, bez

zákonných omezení. Korint byl obchodním městem kde se setkávali místní lidé s cizinci a radovánky zde hrály důležitou roli. Naopak Sparta byla městem republikánských ctností a prostituce se vyskytovala jen místy. Spartské dívky, byly vychovávány spolu s chlapci. Po provdání se věnovaly nejen manželským povinnostem, ale i styku s muži. Spartané, na rozdíl od Athéňanů si nedovolovali žádné zvrácenosti. Prostitutky ve Spartě byly téměř zbytečné, protože Spartské dívky se rády oddávaly nezávázanostem, aniž by jim za to někdo platil. Prostituce v Řecku byla tedy trpěna, ale neměla žádnou organizovanost. Daň z prostituce se vyměřovala individuálně podle poměrů dané ženy. Mohlo se i stát, že prostitutka musela odvést do státní pokladny vše co vydělala. Když byla nevěstka zažalována, většinou svým milencem z pomstychtivosti, spor prohrála. Zažalovat ji bylo možné pro škodlivý vliv na mládež, neznabožství, vyhýbání se státní službě nebo mrhání jměním. Athénské nevěstky tvořily jakýsi cech, proto když byla jedna z nich obžalována, vyvolalo to hrůzu v celém cechu. Nejčastěji byly nevěstky obžalované z neznabožství. Pokud měla nevěstka dítě, sdílelo hanbu s levobočky, kteří byli vyloučeni ze svobodného obyvatelstva a po dovršení dospělosti neměli dědické právo ani se nesměli stát občany. Levobočci a děti nevěstek neměli povinnost živit své rodiče, protože ani oni nesplnili rodičovské povinnosti vůči nim. To byl jeden z důvodů proč většina novorozených dětí nevěstek končila pohozena na ulici.

Nevěstky se řadily do tří základních kategorií: *diakteriadky*, *auletridy* a *hetéry*. Dikteriadky sídlily ve veřejném domě, kterému se říkalo dikterion. Měly zákonem stanovenou taxu pro každého kdo do domu přišel. Byly otrokyněmi prostituce a podléhaly nižším úředníkům. Auletridy neboli flétnistky měly volnější pohyb než Dikteriadky díky tomu, že vystupovaly na slavnostech (hrály, zpívaly, tančily). Hetéry se zaprodávaly každému kdo jim zaplatil. Zachovaly si však kousek svobodné vůle a vybíraly si podle vzhledu s kým půjdou a s kým nikoliv. Byly to bohaté a mocné dámy, kterým se dvořili filosofové, státní úředníci a vojevůdci. Kromě práce ve veřejných domech si pronajímaly i domky, kde provozovaly svou živnost. Nebydlely v nich, měly je jen stýkání se svými přáteli. Dikteriadky a auletridy byly z větší části cizinky. Tyto tři skupiny nevěstek měly společné pouze ukájení Athéňanů. Nevěstky nesměly opustit republiku bez zvláštního povolení, které jim bylo vydáno jen s podmínkou, že se vrátí zpět. Prostitutky byly pro stát prospěšné.

Prostituce se v Athénách a Attice rozrostla tak, že daň z prostituce (*pornikokelos*) představovala hojný příjem pro státní pokladnu. Daň se každoročně prodávala

spekulantům, kteří se pokoušeli daň ještě zvýšit. Pokud prostitutka platila poplatky, mohla si koupit existenční právo a veřejnou ochranu. Nevěstky byly také nucené mravnostní policií nosit předepsané oblečení v určitých barvách, aby byly rozeznatelné od ostatního (slušného) obyvatelstva. Bylo jim zakázáno nosit jednobarevné oblečení, drahé látky a šperky. Tento zákaz však neplatil všude stejně. Např. v Syrakusách měly slušné ženy zakázáno nosit šaty s purpurovým okrajem a šperky.

„Ve Spartě se nevěstky objevovaly v rouchu vleknoucím se po zemi a bohatě pokrytém zlatým vyšíváním, poněvadž šat Lakedaemonňanek byl velmi jednoduchý, sestával jen z krátké tuniky a úzkého, až po zem spadajícího kabátce“. (Pierre Duffour 2003, s.89). Nejcharakterističtější pro řecké nevěstky byla žlutá barva vlasů, kterou získaly tak, že si je barvily šafránem.

2.2. Středověk

Ve středověku byl velmi negativní pohled na prostituci, církve vyzývaly k cudnosti, ale nakonec se musela s prostitucí smířit. Dokonce profitovala z prostituce díky příjmům z pronajatých domů pro nevěstince.

Ve vrcholném středověku byly zřízeny zábavní domy pro vojáky a zámožné občany. I ve středověku měla prostituce cechovní pravidla a daň z prostituce. V **13. a 14. století** byla prostituce známá jako nedílná součást lázeňství. Hlavně ve 13. století se rozmohla lázeňská prostituce a bylo téměř nemožné najít lázně, které by neposkytovaly sexuální služby. Byly srovnávány s kláštery – bordelmamá = abatyše, prostitutky = jeptišky. Bordelmamá své svěřenkyně učila slušnému chování, hygieně, ale hlavně je učila číst a psát.

V Paříži v polovině 13.století byly nejčastějšími zákazníky prostitutek studenti. Král Ludvík IX. se snažil prostituci potírat tím, že pokud byla prostitutka ochotna vzdát se svého povolání, byla jí nabídnuta ochrana, bydlení a v některých případech i renta. Tato nabídka však prostitutky nepřiměla se vzdát svého živobytí a tak byl vydán nový výnos, který hrozil zbavením majetku a vyhnáním z města každé prostitutce, která by se svého řemesla nezanechala. Ani tento výnos neměl potřebný respekt. Přibližně po sto letech se radní pokusili dostat prostituci jen do určitých ulic a čtvrtí.

V 15. století se konal církevní koncil v Kostnici. Zde prostitutky měly žně – nacházely zde svou klientelu – duchovní, učence, vojáky. V tomto období panovala obava z šíření pohlavních chorob. Díky těmto obavám se zmenšovala poptávka po prostituci.

V 15. a 16. století se stalo častým jevem znásilnění. Církev na obhajobu vymyslela trend, že dívka, která jde po ulici sama a je ještě k tomu vyzývavě oblečena si za znásilnění může sama. Tímto svým jednáním si o něj sama říká. Znásilnění jen ostatní utvrdilo v tom, že je děvka.

V 16. století za protestantské reformace se začalo ostře vystupovat proti prostitutkám. Protestanti exkomunikovali prostitutky z církve, stříhali jim vlasy, řezali uši a vyháněli je z měst. V polovině 16. století se v Evropě zavřely skoro všechny nevěstince. Prostitutky, které přišly o svou „živnost“ byly umisťovány do tzv. „Magdalénských domů“ kde se učily být matkami a manželkami.

V 17. století se objevuje nový název kurtizána. Kurtizány byly podobné antickým hetérám. Byly to vzdělané a nezávislé ženy, které se zaměřovaly na přepych, bohatství a tím pádem i lepší klienty. Byly znalé etikety a díky svým znalostem byly i dost drahé, své vlasy si barvily na blond nebo do zrzavá. Kurtizány byly v Paříži do r. 1836, jejich nejvíce známým působištěm byl park Palais Royale, ze kterého byly ale vyhnány.

V Anglii byl zřízen dvorní nevěstinec za vlády Jiřího III. (1760 – 1820). V 18. století patřila prostituce do zábavního průmyslu. V Londýně byl nespočet veřejných domů. V Benátkách se prostitutky staly nedílnou součástí státní politiky, protože přinášely do státního rozpočtu spoustu peněz. Prostitutky byly dokonce občas využívány jako „informátorky“.

Velkou odpůrkyní prostituce byla Marie Terezie (1717 – 1780). Za provozování prostituce byl trest ostříhání vlasů a v některých případech dokonce i poprava. Prostitutky se proto uchýlovaly ke lstím. Pronajímaly si hotelové pokoje, známé pod vídeňské „pokoje“, a v uniformě služebné daného domu vykonávaly své řemeslo. Za těchto okolností na ně mravnostní policie nemohla. Na počátku 19. století bylo evidováno kolem půldruhé tisíce prostitutek.

Ve Francii se začal měnit způsob nabídky prostituce i klienta. Bohatí zákazníci měli možnost vybrat si dívku, která se jim líbila a to přímo v podniku, kde byla i předem stanovena cena za prostitutku. V roce 1840 bylo v Paříži na 200 nevěstinců.

V pozdním středověku dostala prostituce svůj cech a prostitutky začaly nosit oblečení pro ně typické a určené. Převážně nosily veliký rozparek, aby jim byly vidět nohy a chodily hodně nalíčené. Typická pro ně byla: žlutá stuha (ve Vídni), žlutý čepec s modrým lemem (v Lipsku), modrá vesta (v Čechách), černý čepec (v Miláně), zvoneček na čepici a rukavicích (ve Florencii), ale všude bez rozdílu byla povinna šarlatová stužka.

2.3. Novověk a období světových válek

V době světových válek začaly nevěstince zanikat. Oblíbené byly hodinové hotely a novinkou byl pojízdný nevěstinec tzv. „polní puff“. Prostitutky se velmi často využívaly jako informátorky, které byly nasazené na důstojníky a vojáky. Nejznámější prostitutkou informátorkou byla Mata Hari (7. srpna 1876 – 15. října 1917).

Před 1. světovou válkou byla snaha prostituci ovládnout stanovením řádu a pravidel. Byl požadován zákaz prostituce a trestní stíhání prostitutek. V letech 1910 – 1917 v USA byla dokonce prostituce nezákonná. V roce 1922 byl Českou legislativou zrušen dozor nad prostitucí. Tam, kde se podařilo prostituci a nevěstince zakázat, se prostituce začala objevovat na ulicích. Okolo první světové války se začal objevovat obchod s bílým masem. Do USA byly pašovány dívky z USA.

Za druhé světové války japonští velitelé nutili své svěřence k sexu s prostitutkami, aby se zbavili stresu. Vojáci však měli raději obyčejné dívky, které s nimi šly zadarmo z obdivu nad jejich uniformami. V tomto období byly prostitutky hlídány americkými doktory, díky kterým bylo menší riziko nákazy pohlavní nemoci.

Velmi nelidsky a brutálně se vypořádávalo s prostitucí nacistické Německo, které zavíralo prostitutky a pasáky do koncentračních táborů, výjimkou byli tzv. Einsatzfrauen, které doprovázely vojáky. Prostitutky musely nosit černou hvězdu. Po druhé světové válce se začal sex a prostituce provozovat v bytech a soukromých apartmánech.

V Americe se začíná formovat nový fenomén – call girls. Společnost, kterou call girls proslavila se jmenovala Cachet. Call girls většinou byly studentky práv nebo ekonomie. Byly to společnice na úrovni. Průměrný plat call girls se pohyboval kolem 4000 dolarů na hodinu. Novinkou jsou i autobiografická díla prostitutek. Vytváří se i nová definice prostitutky u jejíhož zrodu stál newyorský psychiatr Harold Greenwald.

První dochovaná zpráva o pražské prostituci byla z roku 1336. Autor v ní ukazoval na fakt, že lidé se nad prostitucí sice pohoršují, ale zároveň s ní neumí skoncovat.

Na konci 19. století bylo jen v židovském ghettu 62 veřejných domů, jak pro bohaté tak i pro chudé. Z historicky známých postav, které byly stálými zákazníky nevěstinců, byli například Ferdinand d'Este nebo princ Karel.

Nejlépe se vedlo prostituci za rakousko-uherska, kdy byla reglementována. Dokonce se podařilo vymýtit pohlavní nemoci. Paradoxem je, že když roku 1922 byla prostituce zakázána, stoupl počet pohlavně nemocných. Jedním z řešených problémů prostituce kromě přenosu nemoci byl i problém korunce. Roku 1858 bylo vydáno prostituční nařízení, které majitelům hotelů zakazovalo „vypuzovat držitele jiných bordelů z míst tzv. přeplacením činže“. Aby člověk mohl provozovat bordel, musel mít koncesi, která jej zavazovala dodržovat právní normy. Už Josef II. vydal normu, která říkala, že majitel hotelu nesmí prostitutky nutit dělat to, co sami nechtějí a mohli od něj kdykoliv odejít. Prostitutky měly povinně lékařské prohlídky dvakrát až třikrát týdně. Prohlížel je policejní lékař. Jednou týdně za prostitutkami přišla tzv. frizérka, která se starala o jejich vzhled.

Prostituce v Evropě v 19. století zaznamenala velký rozkvět. Prostitutky se mohly svému řemeslu věnovat veřejně i tajně. Ty, které se věnovaly řemeslu veřejně (legálně), byly pod policejním a lékařským dohledem. Druhá skupina prostitutek se tomuto dozoru vyhýbala. Ve Vídni se prostitutky rozdělovaly na denní, večerní a noční. Můžeme najít i dělení na milenky aristokratů, které měly vlastní byty a na dívky z rodin důstojníků a úředníků. Největší počet byl příležitostných prostitutek, které si přivydělávaly prostitucí jen občas. Patřily sem ženy ze vzdělané a nejvyšší třídy. Prostituovaly se proto, že je to bavilo, nebo proto, aby si vydělaly na přepychovější věci. O nedělích se prostituovaly i tovární dělnice, květinářky nebo dívky zabývající se podomním prodejem, těm se ve Vídni říkalo „hauseriende Huren“ – podomní kurvy.

V Paříži bylo roku 1867 registrováno pouze 3853 prostitutek. Odhad tajných prostitutek byl však stokrát vyšší. V Londýně jich bylo registrováno okolo 228 tisíc. Každé nové

děvče přijaté do nevěstince muselo být nahlášeno majitelkou nevěstince na policii a dívka se musela podrobit lékařské prohlídce, kterou absolvovala pravidelně každý týden. Pokud prostitutky nedodržovaly pravidelné lékařské prohlídky, mohly být potrestány vězením. Každá prostitutka měla u sebe jakousi legitimaci, dnes bychom ji nazvali zdravotní knížkou, kde byly údaje o majitelce. Tento doklad musela prostitutka neustále nosit u sebe a předkládala jej na lékařských prohlídkách lékařů. Nejvíce prostitutek bylo ve věku 25 – 30 let. Denně přijímala prostitutka 3 – 10 zákazníků. Jsou však i záznamy, že prostitutka zvládla za den 30 zákazníků. Vydělanou částku odváděly majiteli podniku. Někdy to byla polovina, v Berlíně to byla úředně stanovena jedna pětina. Ze zbylých peněz si prostitutka platila stravu a oblečení. Pařížské prostitutky byly známy tím, že se nechávaly tetovat. Některé si nechávaly vytetovat iniciály svých milenců, některé si nechávaly tetovat umělecká nebo historická jména (např. Angelína, Lukrécie, Tália...) u těch horších prostitutek se vyskytovaly spíše přezdívky, dovednosti, tělesné vlastnosti nebo se tetování vztahovala k dřívějšímu zaměstnání (např. Myška, Krtonožka, Chlupáč, Mazánek, Dokonalá). Nebyla ani výjimkou jména hrdinek z módních románů.

Nejznámější pařížský nevěstinec se nacházel poblíž Square Louvois a navštěvovali jej bohatí cizinci. Dalším pařížským lákadlem byl turecký harém. V přijímacím salónku zákazníka přivítalo asi čtyřicet dívek, které se na dané znamení před zákazníkem producovaly. Na další sjednané znamení dívky shodily najednou oblečení a stály před zákazníkem tak, jak je Pán Bůh stvořil. Poté, co si host vybral prostitutku, odešly na pokoj, který byl velmi útulně zařízen. Taxa se pohybovala okolo sta franků oproti nevěstinci „I“ třídy, kde host platil padesát franků, v běžném „měšťanském bordelu“ se platilo okolo třiceti franků. V nejbídnějších bordelích byla taxa okolo 5 – 10 franků.

Nejstarší a nejelegantnější nevěstinec ve Vídni byl podnik Lousiy Hondlové v Bäckerstrasse číslo 2. Nevěstinec měl dva přijímací salóny, kde byly klavíry a plyšové pohovky, na stěnách obrazy s mytologickými erotickými podtexty. Prostitutky tancovaly mezi hosty oblečené ve světlých hedvábných košilích, vysoko nad kolena sahajících punčochách, podvazcích a v černě lakovaných botách na vysokém podpatku. Nejvíce registrovaných prostitutek pocházelo z Čech.

Většina nevěstinců se snažila být uprostřed velkých evropských měst. Kromě klasických bordelů, které začínají ztrácet oblibu a jejich počet postupně klesá, se začínají objevovat i domy k takzvaným dostaveníčkům. Tyto domy jsou zákazníky

hojně vyhledávány a obě strany jsou spokojeny. Pokoje se zde pronajímaly na jednu návštěvu. Majitelka takového domu se nepovažovala za kuplířku ani za bordelmamá. Čeština měla výraz pro majitelku nevěstince - **Bordelářka**. Tato žena musela být beztrestná a musela být pořádku milovná. Bordel nesměl stát v ulici v blízkosti kostela a školy. Bylo zvykem, že se děvčata vystavovala nahá v oknech, aby přilákala více klientů. Proto vznikla nařízení, která nakazovala rolety a mříže v oknech, aby děvčata nevbuzovala pohoršení.

Některé způsoby lákání děvčat do nevěstinců zůstaly stejné. Kuplíři je lákali na dobrou práci v cizině. Kuplířství už tenkrát bylo trestné a je trestné dodnes. I přes to kuplířství lákalo na vysoké výdělky.

Existovaly podniky, které se neoznačovaly za bordely, ale poskytovaly se zde stejné služby. Byly to například masážní salóny, lázně, některé kavárny a cukrárny.

Vztah k prostituci v Čechách byl oproti jiným zemím poměrně tolerantní. Jan Neruda v jednom ze svých fejetonů nazval prostitutky „amazankoma veselosti“. V roce 1888 bylo v Praze na 40 veřejných bordelů, což není tolik. Lze říci, že policisté znali důvěrně každou prostituující dámu. Nejvíce nevěstinců bylo v Josefově a Kamzíkově ulici. Nejznámějšími byli podniky bordeláře Goldschmidta a nevěstinec Alžběty Friedmannové na nároží Josefské a Maisovy ulice. Nevěstince často zabíraly první patra domů a byly označeny z venku červenou lucernou. Zde se taxa pohybovala od 2 do 5 korun. Prostitutky byly oblečeny většinou do krátkých saténových košil s krátkou sukénkou a velikým výstřihem. Na nohou nosily punčocháče s podvazky a lakovanými botami na vysokém podpatku. Každá pražská prostitutka měla svůj pseudonym. Mezi nejoblíbenější pseudonymy patřila jména – Adéla, Betty, Elza, Irma, Luiza, Lora, Mici, Olga, Paula, Riči, Vlasta...

Každá prostitutka v Praze musela být evidována na policii. Vlastnila zdravotní knížku se svou podobiznou a měla povinnost chodit pravidelně na lékařské prohlídky. Pokud se zjistilo, že je dívka nakažena, zdravotní knížka jí byla odebrána a navrácena až v momentě, kdy prostitutka byla uzdravena. Léčení si prostitutka musela hradit sama. V roce 1922 byl přijat zákon o prostituci, který nevěstince zrušil. Paradoxně se po přijetí zákona zvýšil počet lidí nakažených pohlavní nemocí.

2.4. Současnost

Po roce 1989 se v České republice nekontrolovatelně začala rozrůstat prostituce a státní instituce na tento problém nestačily reagovat dostatečně rychle a pružně. Legislativa země byla zaměřena na ekonomickou stránku a zdravotní hledisko se neřešilo. Proto se PhDr. Hana Malinová CSc. rozhodla založit po vzoru zahraničních organizací občanské sdružení Rozkoš bez Rizika (R-R). Toto sdružení pracuje s osobami poskytující placené sexuální služby a s odbornou veřejností.

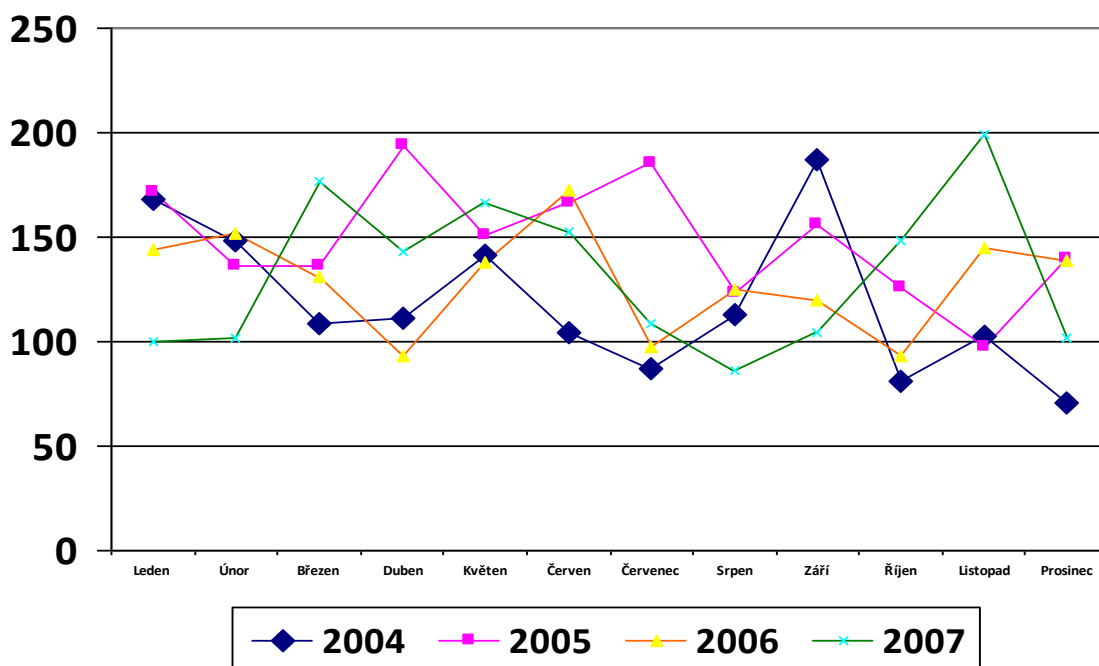
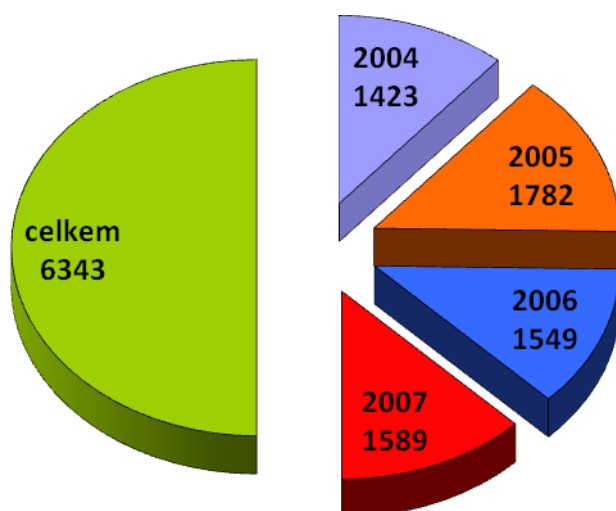
Rozkoš bez Rizika vytvořila 10 terénních týmů, které působí v krajích s nejvyšší koncentrací prostituce (Moravskoslezský kraj, Olomoucký kraj, Zlínský kraj, Jihomoravský kraj, kraj Vysočina, Ústecký kraj, Praha, Středočeský kraj, Jihočeský kraj).

Cílem R-R je zmenšit sociální a zdravotní rizika postihující sexuální pracovníky/ice v České republice. U terénní a zdravotní práce jsou cílovou skupinou sexuální pracovnice, u sociálního poradenství jsou to sexuální pracovnice a bývalé sexuální pracovnice bez ohledu na rasu, etnikum, národnost, věk, sexuální orientaci, náboženství, původ a sociální situaci. Hlavním cílem je snížit výskyt pohlavních chorob, snížit sociální důsledky spojené s prostitucí.

Návštěvnost středisek R-R v letech 2004 – 2007

	2004	2005	2006	2007	Celkem
Leden	168	172	144	100	584
Únor	148	136	152	102	538
Březen	109	136	131	177	553
Duben	111	194	93	143	541
Květen	141	151	138	166	596
Červen	104	166	172	153	595
Červenec	87	185	97	109	478
Srpen	113	123	125	86	447
Září	187	156	120	104	567
Říjen	81	126	93	148	448
Listopad	103	97	145	199	544
Prosinec	71	140	139	102	452
Celkem	1423	1782	1549	1589	6343

Celková návštěvnost středisek R-R 2004 - 2007

Klientkami jsou tedy sexuální pracovnice, pornoherečky, ženy a dívky přežívající na ulici. R+R má již v evidenci okolo 6200 klientek.

I přes to, že od roku 2008 působí vyhláška zakazující nabízení sexuálních služeb v rámci obce a počet žen poskytující sexuální služby radikálně klesl, zůstal celkový počet žen působících na ulici 15%. Nejobtížněji se kontaktují klientky, které působí na privátech. Za rok 2008 se k vyšetření dostavilo 26 žen, které přiznaly práci na privátech. Ambulanci navštěvují i pornoherečky, kterých v roce 2008 přišlo 18. Pornoherecký průmysl je vysoce rizikový a to i přes to, že všichni pornoherci mají potvrzení o negativních laboratorních výsledcích. Česká pornostudia po pornoherečkách vyžadují sexuální styk bez kondomu. Celkem v roce 2008 bylo v pojízdne ambulanci provedeno 89 testů, z nichž bylo 12 pozitivních.

Do Brněnského střediska přišlo za rok 2008 252 klientek. Od 250 byla odebrána krev na syfilis, u 108 stěry na vyšetření kapavky. Z toho byly 2 pozitivní, 7 vyšetření na trichomonádovou infekci, z toho 2 pozitivní, 4 vyšetření na bakterie, 49 vyšetření na chlamýdie – 2 pozitivní výsledky.

Nejčastěji se na R-R obracejí klientky s žádostí o pomoc při hledání ubytování, jiného zaměstnání nebo právního a partnerského poradenství. Z 90% jsou klientkami Češky a z 10% Slovenky. Velmi častým problémem klientek je závislost, kterou odmítají řešit. Dominuje velmi těžká závislost na cigaretách. Závislost na alkoholu si klientky nepřipouští. K užívání nelegálních omamných látek se klientky vůbec nepřiznávají, jediné co jsou ochotné přiznat, jsou experimenty v minulosti.

Brněnské klientky pracující v nočních klubech navštěvují z 50% čeští občané a z 50% cizinci. Privátní služby využívají převážně čeští klienti.

Kromě sexuálních pracovnic do střediska dochází i tzv. děti ulice (mladé dospělé). Tyto dívky jsou převážně z diagnostických a výchovných ústavů. Po odchodu z ústavu, nebo při útěku z ústavní péče mají problém se zařazením se do společnosti.

Další důležitou skupinou jsou děti klientek, které v R-R učí spolu s jejich matkami smysluplnému trávení volného času. Pracuje se s nimi metodou případové práce, kdy

jsou klientky vedeny k samostatnosti. Nejvíce využívanými poradenskými službami jsou psychosociální poradenství, sociálně-právní poradenství, změna profese, hledání bydlení, krizová intervence, asistenční služba, sociální servis a předání kontaktu.

Počet poskytnutých poradenství v roce 2008 a 2007

Druh poradenství	Praha 2007	Praha 2008	Mimopražské (bez Brna)
Edukační poradenství	1127	925	455
Sociálně právní poradenství	104	159	20
Asistence	24	45	2
Předání kontaktu	61	63	144
Pomoc při hledání ubytování	46	45	2
Pomoc při hledání zaměstnání	92	19	2
Krizová intervence	17	5	1
Psychosociální poradenství	216	340	
Sociální servis	41	76	
Jiné (sociokulturní terapie, pošta, atp.)	105	203	7
Celkem	1833	1880	633

Pražské středisko R-R spolupracuje se sdružením Sananim, K-centrem, sdružením Progressive a Drop-inem.

R+R provádí terénní sociální práci v sex klubech, na ulici a na privátech. Na území hlavního města Prahy bylo za rok 2008 evidováno kolem 60 sex klubů (do 80% byl R+R umožněn vstup). Tyto podniky se dají dělit na malé (do 10 pracovníků), střední (do

30 pracovnic) a velké (nad 30 pracovnic na směně). Nejvíce velkých podniků se soustřeďuje do centra Prahy, kde se nazývají „kabarety“. Některé kluby mají pouze ženy české nebo slovenské národnosti. Menší podniky mívají otevřeno 24 hodin denně. Zájem o sexuální služby v Praze klesá, a tak ženy zkoušejí točit pornografické filmy nebo jezdí prostituovat do zahraničí. Většinou to bývají matky samoživitelky (40%) nebo ženy, které živí své muže, případně splácejí dluhy. Jsou zde i mladé ženy, studentky VŠ (poskytováním sexuálních služeb si vytvářejí materiální zázemí pro studium, bydlení apod.).

Prostituce na privátech je skrytou formou prostituce. Je nenápadná. Provozuje se v činžovních domech a v rodinných domcích. Na privátech bývají převážně 2 pracovnice. Většina z nich po „práci“ odchází domů. Jsou i takové, které zde přímo bydlí. Privátní prostituce má horší pracovní podmínky oproti sex klubům. Prostituuje se zde za nižší ceny.

Pouliční placený sex již tvoří nepatrný zlomek sexbyznysu. V Praze se převážně soustřeďuje na centrum, Prahu 1 a 2. Na Praze 2 se pouličnímu řemeslu věnuje několik žen středního i staršího věku. Jde o matky samoživitelky, rozvedené ženy a ženy v invalidním důchodu. Mají sice brigády, ale do ulic vyrážejí za účelem dalšího přivýdělku.

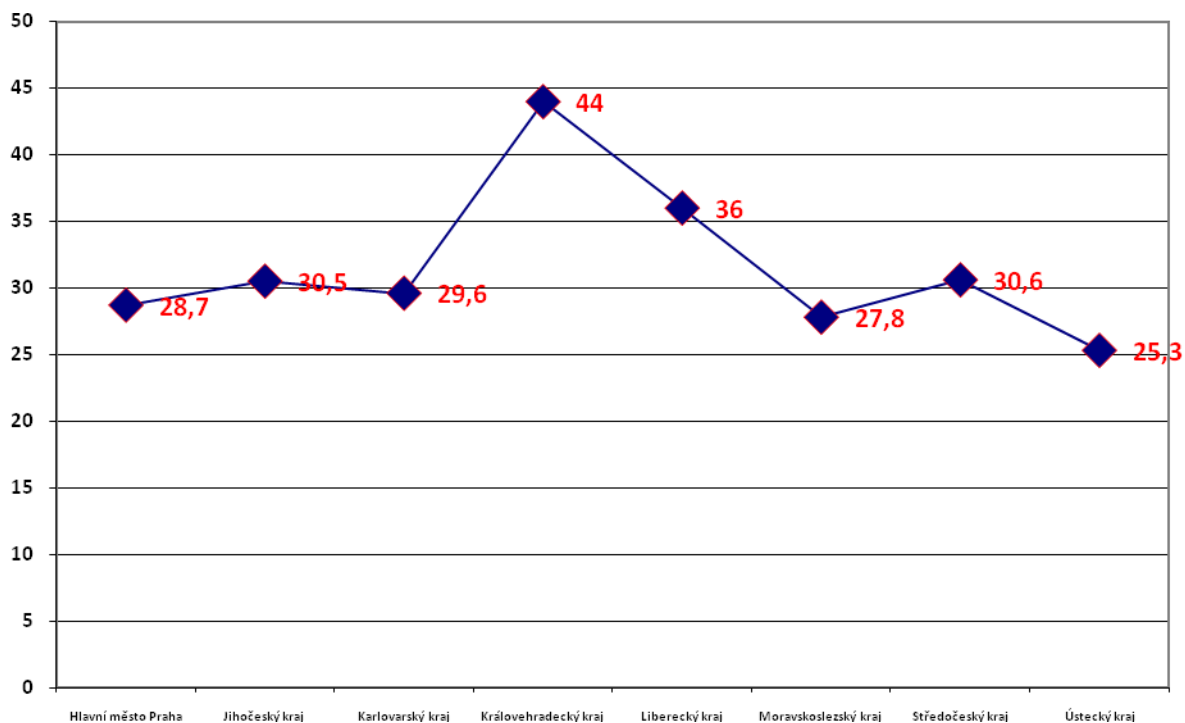
Po účinnosti pražské vyhlášky od 1.1.2008, umožňující zákaz nabízení a poskytování sexuálních služeb na území hlavního města Prahy (č. 20/2007 Sb. Hl.m.) byl zaznamenán pokles žen pracujících na ulici, zejména Bulharek, které pracují na Václavském náměstí. Jejich práce začala být stěžována policejními kontrolami. Podle zdrojů R+R byly ženy převezeny do jiných zemí. Díky policejním represím se ženy pracující na ulici stahují do barů a mění často svá stanoviště. Při kontaktování některých bulharských sexuálních pracovnic byla zjištěna negramotnost. Velká část sexuálních pracovnic se setkává s násilím jak ze strany pasáků tak zákazníků. Velká část žen je závislá na drogách (převážně opiáty).

V poslední době si většina žen stěžuje na malou poptávku po sexuálních službách, ženy jsou v podstatě živeny svými stálými zákazníky.

Průměrný věk v krajích – vyšetření z krve pražských klientek R-R

Kraj ČR	Průměrný věk
Hlavní město Praha	28,7
Jihočeský kraj	30,5
Karlovarský kraj	29,6
Královehradecký kraj	44,0
Liberecký kraj	36,0
Moravskoslezský kraj	27,8
Neuvedeno	29,3
Středočeský kraj	30,6
Ústecký kraj	25,3
Zahraničí	24,4
Celkový průměr	28,9

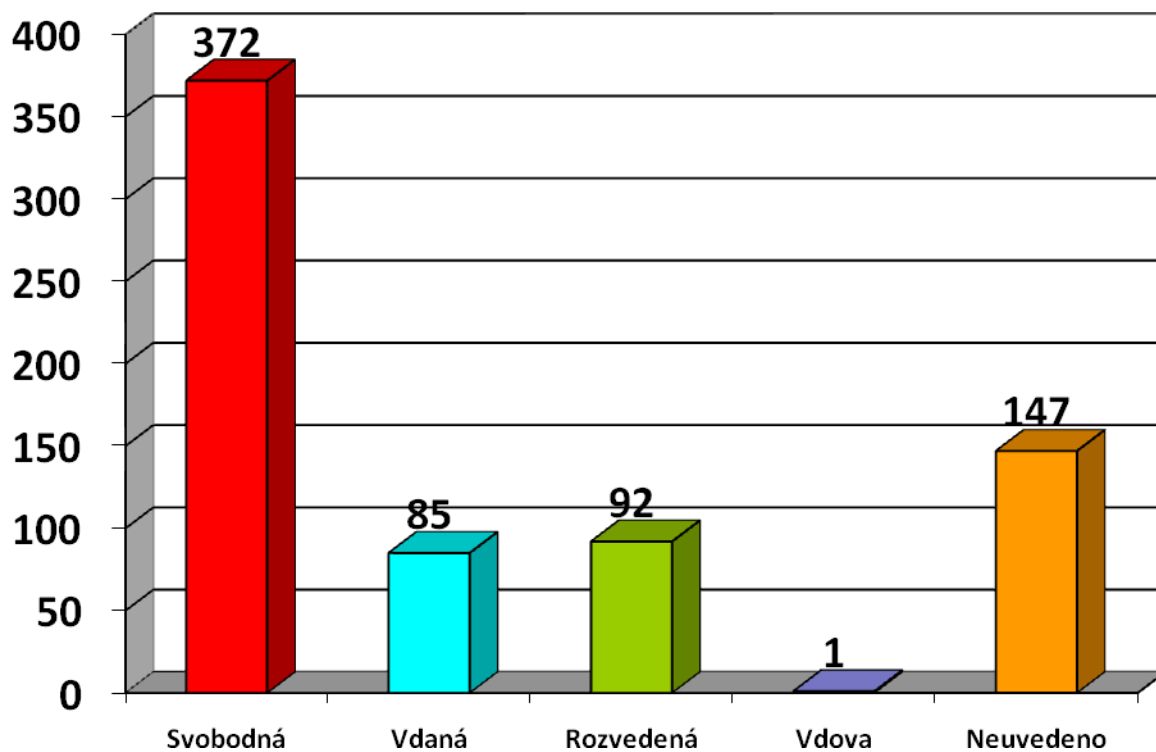
Průměrný věk v krajích – vyšetření z krve pražských klientek R-R

Vyšetření z krve pražských klientek R-R – podle rodinného stavu

Svobodná	372
Vdaná	85
Rozvedená	92
Vdova	1
Neuvedeno	147
Celkem	697

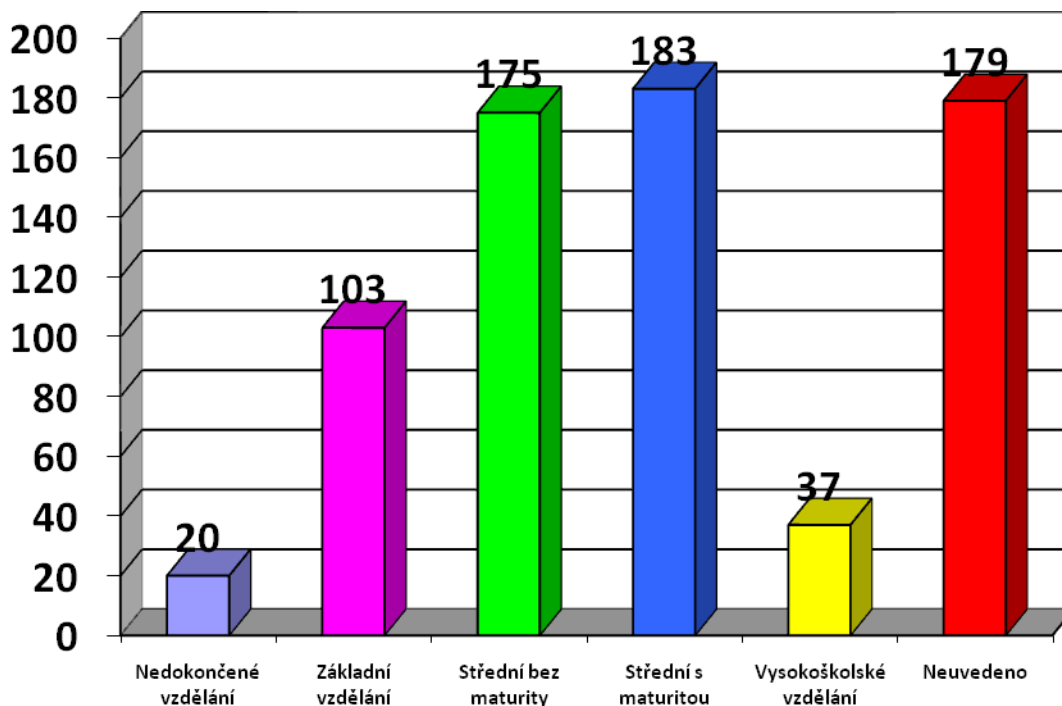
Vyšetření z krve pražských klientek R-R – podle rodinného stavu

Vyšetření z krve pražských klientek R-R – podle dosaženého vzdělání

Nedokončené vzdělání	20
Základní	103
Střední bez maturity	175
Střední s maturitou	183
Vysokoškolské	37
Neuvedeno	179
Celkový součet	697

Wyšetření z krve pražských klientek R-R – podle dosaženého vzdělání

Prostituce u nás má v současnosti vzestupný charakter. Podle studií Ministerstva vnitra se na prostituci přibalují kriminální jevy jako majetková a násilná trestná činnost s různými druhy organizovaného zločinu. Prostitutky nepodléhají státní zdravotní kontrole a výdělky prostitutek nepodléhají zdanění.

V současné době je v ČR státem aplikován aboliční přístup, který nemá za úkol zakazovat nebo povolovat prostituci, ale jeho úkolem je postihovat patologické jevy, které se u prostituce vyskytují (kuplířství, obchod s ženami). Opakem aboličního přístupu je přístup restriktivní. Ten prostituci zcela zakazuje. Z historie již víme, že zákaz prostituce způsobil spíše její skrytí a pokračování ilegálním způsobem. Existuje ještě třetí přístup: reglementační. Ten je odborníky nejvíce preferován. Tento způsob prostituci legalizuje a současně ji podrobuje státní kontrole. Tento reglementační přístup využívá například Holandsko, Rakousko, Švýcarsko nebo Maďarsko.

Přehled kriminality mravnostních činů v Praze za období 1.1.2009 – 31.12.2009

			Spácháno skutků			Stíháno, vyšetřováno osob			
	Zjištěno	Objasněno	Recidivisté	Nezletilý 1 - 14 let	Mladiství 15 - 17 let	Recidivisté	Nezletilý 1 - 14 let	Mladiství 15 - 17	Ženy
Znásilnění	74	59	24	3	4	18	4	6	0
Pohlavní zneužití v závislosti	7	5	2	0	0	1	0	0	0
Pohlavní zneužití ostatní	48	29	7	2	2	3	4	1	1
Komerční forma sex. zneužití v závislosti	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Komerční forma sex. Zneužití ostatní	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Ostatní pohlavní úchyly	17	9	1	0	0	1	0	0	0
Ohrožování mravnosti	17	12	2	2	0	2	4	0	1
Ohrožování pohlavní nemocí	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pohl. Nemocí	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Kuplířství	4	1	0	0	0	0	0	0	1
Obchod s lidmi	3	2	1	0	0	2	0	0	0
Celkem	172	118	38	7	6	27	12	7	3

zdroj: www.policie.cz [online]. 2010 [cit. 2010-03-18]. Statistické přehledy kriminality. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/statisticke-prehledy-kriminality-327216.aspx>>.

Předpokládá se, že denní výdělek prostitutky se pohybuje okolo 2500 Kč a počet prostituujících je zhruba 6300. Prostitutka pracuje 365 dní v roce. Předpokládá se, že prostitutci se ročně vydělá několik miliard korun. Prostituce se vykonává na silničních tazích mezinárodního významu, v nočních zábavních podnicích, v zařízeních hotelového typu, doma v soukromých bytech. Nejzaměřenější skupinou jsou cizinci nebo podnikatelé. Některé sexuální služby jsou zprostředkovány „na zakázku“ prostřednictvím dealerů prostituce. Některé prostitutky navazují kontakty se svými klienty formou autostopu, zejména v příhraničních lokalitách. Zde je prostituce spojena s trestnou činností krádeže nebo loupeže. V současné době je záměrem prostituce co nejvíce a nejrychleji zbohatnout. Některé prostitutky se zaměřují na podnapilé klienty, které okrádají. Prostitutky spolupracují v organizujících skupinách, kdy klienta vyláká do bytu, kde již čekají spolupachatelé a klienta pod záminkou žárlivecké scény napadnou, okradou nebo vydírají. Někdy prostitutky svým klientům dávají do pití prášky na bázi rohypnolu. Zákazník usne a prostitutka může klienta okrást. Těmto prostitutkám se říká „uspávačky“.

V Praze od ledna 2008 platí nová vyhláška, která zakazuje nabízení a poskytování sexuálních služeb na veřejnosti. Prostitutky se z pražských ulic stáhly do barů, diskoték a bytů. Nejvíce se prostituují Bulharky, Češky a Slovenky. Bulharky však přestaly „šlapat chodník“ a nabízejí své služby po barech podle Hany Malinové z Rozkoše bez Rizika proto, aby je nedopadla policie. Velká část prostitutek je závislá na drogách a stává se obětí násilí. Podle policie se pražské prostitutky stáhly z Václavského náměstí na Karlovo náměstí, Rašínovo nábřeží a Tančicímu domu. Ve velké oblibě je také Myslíkova ulice.

Rada hlavního města Prahy schválila návrh zákona na regulovanou prostituci, kdy v návrhu se mluvilo o prostitutkách jako o podnikatelkách, které by měly platit daně, prokazovat se speciální průkazkou a chodit povinně čtvrtletně na zdravotní prohlídku. Bohužel tento návrh byl zákonodárci svržen ze stolu.

Česká republika byla BBC označena za tranzitní zemi v souvislosti s pánskými jízdami mladých Britů. Jezdí jich sem na tzv. stag parties okolo půl milionu. Praha má okolo 70 bordelů a nespočet striptýzových barů. Britové zde v přepočtu utratí okolo 14,7 miliard korun (500 milionů liber). Pro mnoho Britů je návštěva prostitutky vysněným pánským víkendem. Češi jsou za prostitutky ročně utratit okolo devíti miliard korun.

Mezinárodní organizace práce (ILO) zveřejnila studii, ze které vyplývá, že Česká republika patří mezi státy odkad pocházely oběti násilí a vykořisťování. Nyní tito lidé do České republiky přijíždějí.

V Chomutově bojují s prostitucí po svém. Na žádost jedné své obyvateľky rozmístily šestnáct cedulí v českém a německém jazyce, které varují potenciální zákazníky před pohlavně přenosnými chorobami. Navíc nechali po městě nainstalovat kamerový systém. Nafoceným německým zákazníkům zasílají pozvánky jako svědkům přestupkového řízení a jejich auta zveřejňují na webu. Tím se jim daří dostat prostituci za město. Nebojují s prostitutkami, ale s jejich zákazníky. Navíc policisté vozí prostitutky po sexuální nabídce na nejvzdálenější služebnu

k podání vysvětlení, nebo jsou na ulici přímo podrobovány exekuci. Z Chomutovského počínání si vzali příklad i Chebští a Veleničtí radní a tento systém se pokouší zavést.

Ve Vídni vyhradili prostituci dvě ulice. Vídeň se rozhodla prostituci potírat a připravila tento pilotní projekt. Do těchto dvou ulic nebudou chodit hlídky policie. Nad ránem by se měli obě ulice uklidit. Ulice byly zvoleny podle výskytu prostituce. Podle policie je ve Vídni přibližně 1800 prostitutek a okolo 600 nevěstinců.

V Norsku platí od 1. ledna 2009 zákon o prostituci, zakazuje prostituci a za přistižení při koupi prostituce hříšníkům hrozí velká pokuta a jeden rok vězení. Tento zákon měl za následek odchod spousty prostitutek. Odhaduje se, že z města odjela polovina východoevropských a nigerijských žen. Jsou zde i obavy, že se prostituce přesune do ilegality. Pokud jde o dětskou prostituci, za tu hrozí trest odnětí svobody až tři roky.

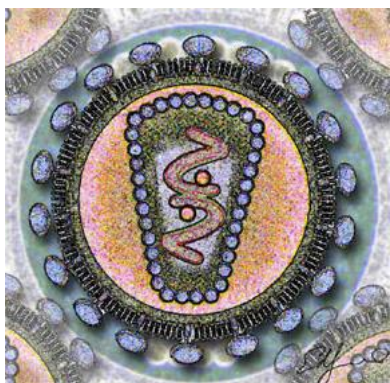
3. Sociální aspekty prostituce

3.1. Zdravotní aspekty prostituce

3.1.1. HIV/AIDS

HIV - z angl. *Human Immunodeficiency Virus, virus lidské imunitní nedostatečnosti*

AIDS - Acquired Immune Deficiency Syndrome

HIV/AIDS je onemocnění u kterého dochází ke ztrátě imunity (obranyschopnosti organismu). Organismus se stává náchylný k nemocem. Původcem AIDS je virus HIV, který napadá bílé krvinky, T lymfocyty ve kterých se množí a za určitý čas je začne i zabíjet. Snižuje jejich počet v těle nakaženého člověka. Pokles bílých krvinek má za důsledek selhávání obranyschopnosti člověka. U nakaženého člověka HIV se AIDS nemusí projevit řadu let. Období, kdy je člověku zdravotně dobře se říká bezpříznakové nosičství viru HIV. V tomto období může člověk přenést vir na dalšího člověka. Přítomnost viru HIV jde zjistit pouze laboratorním vyšetřením. Lékaři nedokáží říci, zda se u všech HIV pacientů projeví onemocnění. HIV/AIDS se objeví zhruba po 10 – 15 letech. Kdy přesně dojde k rozvoji AIDS záleží na řadě faktorů jako je obranyschopnost daného člověka, životní styl (jídelní návyky, zvládání stresu apod.). Důležitou roli v rozvoji infekce hraje včasná a účinná léčba.

Jakékoliv i sebemenší onemocnění představuje velikou zátěž pro organismus. V ČR je každoročně registrováno okolo 100 nových případů nákazy virem HIV. Skutečný počet nakažených je však podstatně větší. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) předpokládá že počet nakažených osob je ještě o 25% vyšší.

Virus HIV najdeme v tělních tekutinách (krev, sperma, mateřské mléko, poševní sekret). Pro nakažení člověka je potřeba určitého množství viru HIV. Virus HIV lze

zničit běžnými dezinfekčními prostředky, chemickými prostředky, teplotou nad 60°C.
Virus HIV se přenáší:

- **nechráněným pohlavním stykem** – tato forma přenosu je nejčastější. Nejrizikovější je pohlavní styk bez použití kondomu a pohlavní styk do konečníku. Rizikový může být i orální sex. Přenos z muže na ženu je pravděpodobnější nežli přenos z ženy na muže, protože množství viru ve spermatu je vyšší než v poševním sekretu. Přerušovaná soulož ani hormonální antikoncepce neposkytuje žádnou ochranu proti viru HIV. Jediné co snižuje riziko, avšak minimálně, je poševní pesar.
- **krevní cestou** – získání viru HIV je možné podáním infikované krve v podobě krevní konzervy. V dnešní době, už toto riziko nehrozí, neboť jsou všechny krevní konzervy a dárci krve testováni na výskyt tohoto viru. Nákaza krví při drobných poraněních nehrozí. Pozor bychom si měli dávat na společné používání zubních kartáčků, žiletek. Důležitá je i dostatečná sterilizace nástrojů při provádění kosmetiky, tetování, piercingu apod.
Další možný přenos viru HIV je u drogově závislých lidí, kdy používají stejné injekční jehly a stříkačky. Tento způsob přenosu u uživatelů drog je nejčastější.
- **z matky na dítě** – přenos viru HIV z matky na dítě lze během těhotenství, při porodu nebo kojení. Dnešní medicína dokáže snížit riziko nákazu plodu až o dvě třetiny. Pokud žena chce přerušit těhotenství, je HIV pozitivita zdravotním důvodem k ukončení těhotenství. U těhotných žen se přítomnost viru HIV testuje během těhotenství, aby mohla být nasazena včasná léčba a snížilo se riziko přenosu na plod. Zákon o veřejné ochraně zdraví (258/2000 Sb. – § 71) umožňuje těhotnou ženu testovat bez jejího souhlasu.

Virus HIV se nepřenáší běžným společenským stykem jako je podání ruky, společný pobyt v jedné místnosti, užití stejného telefonního sluchátka, společné užívání nádobí.

Virus HIV se nepřenáší ani polibkem, i přesto že sliny obsahují malé množství viru, obsahují zároveň látky, které vir ničí. Za ne zcela bezpečné je považováno tzv. francouzské líbání..

Nejlepší ochrana proti AIDS je prevence. Stará strategie mluvila o abstinenci, věrnosti a ochraně kondomem. Nová strategie z roku 2006 mluví o abstinenci, vzájemné věrnosti, užití mužského kondomu (použitý kondom se nikdy nevyhazuje do toaletní mísy), užití Diafragmy „bariérové“ ochrany se spermicidem (v dnešní době patří pesar k historii), dental dam (dentální rouška), exposure prophylaxis – expoziční profylaxe (před, během a po porodu), female initiated microbicides – film mikrobicidů (tekuté kondomy).

V případě užívání drog, by měl mít člověk svou vlastní injekční jehlu, stříkačku a roztok drogy a po každé aplikaci je vyměnit za nové, čisté.

Organizace, které se zabývají problematikou AIDS jsou:

- Česká společnost AIDS pomoc (Malého 3, Praha 8)
- Sexuologický ústav VFN (Apolinářská 4, Praha 2)
- SANANIM – kontaktní centrum (Osadní 2, Praha 7)
- Rozkoš bez rizika – pro komerční sexuální pracovnice (Bolzanova 1, Praha 1)
- Projekt Šance – pro mládež na ulici (Ve Smečkách 28, Praha 1)

HIV/AIDS – Česká republika , 1985 – 31.12.2009

Celkový počet pozitivních	1344	mužů 1071 (79,7%)
		žem 273 (20,3%)
z toho		
AIDS	292	mužů 244 (83,6%)
		žen 48 (16,4%)
Úmrtí ve stádiu AIDS	156	mužů 128 (82,1%)
		žen 28 (17,9%)
Úmrtí z jiné příčiny	54	mužů 47 (87%)
		žen 7 (13%)

http://www.szu.cz/uploads/documents/CeM/HIV_AIDS/rocní_zpravy/2009/HIV_AIDS_2009_grafy.pdf - 14.6.2010

Za rok 2009 (1.1.2009 – 31.12.2009) bylo v České republice zaznamenáno 157 nových případů HIV (z toho 44 cizinců – z Ukrajiny 13, z Vietnamu 5, ze Slovenska 4, z Moldávie 2, z Nigérie 2, Nizozemí 2 aj.). 131 mužů a 26 žen. Věkový průměr HIV postižených mužů je 34,3 a u žen 31,7.

Hlavní cestou infekce v ČR je sexuální cesta (91,7%). V roce 2009 se narodilo 19 dětí 17-ti HIV pozitivním matkám (1x dvojčata). V 8 případech matky věděly, že jsou HIV pozitivní, u 2 se HIV pozitivita zjistila při porodu a 7 matek patří mezi cizinky.

AIDS – 23 nových případů u občanů České republiky + cizinci.

Rozložení nových případů HIV u obyvatel ČR a rezidentů v roce 2009 dle způsobu přenosu a pohlaví:

Způsob	Muži	Ženy	Celkem
Homosexuální/Bisexuální	101	0	101
Heterosexuální	14	26	40
Injekční užívání drog (IUD)	4	0	4
Homosexuální/Bisexuální + IUD	3	0	3
Nezjištěný/ Neznámý	9	0	9
Celkem	131	26	157

http://www.szu.cz/uploads/documents/CeM/HIV_AIDS/rocní_zpravy/2009/HIV_AIDS_2009_grafy.pdf. - 14.6.2010

3.1.2. Syfilis (lues, příjice)

Syfilis je chronické infekční onemocnění. Jejím původcem je bakterie spirálovitého tvaru spirocheta *Treponema pallidum*. Je to pohlavní nemoc a vztahuje se na ní přísné epidemiologické opatření zákona. Člověk je jejím jediným hostitelem v přírodě.

Toto onemocnění probíhá ve třech stádiích, které jsou charakteristické svými příznaky (primární, sekundární a terciární – pozdní syfilis). Syfilis umí napodobovat řadu nemocí a tak je její rozpoznání problematictější. Při neléčení může být i příčinou úmrtí nebo invalidity pacienta (postižení kostí, kůže, centrálního nervového systému nebo srdečně – cévního aparátu).

Syfilis můžeme dělit podle způsobu nákazy na vrozenou (akvírovanou) nebo získanou (kongenitální nebo syphilis congenita). Zničit ji můžeme zředěnými roztoky běžných dezinfekčních prostředků. Inkubační doba je 10 – 90 dní, nejčastěji 3 týdny.

- **Primární syfilis** – vzniká v místě vstupu infekce do těla (např. drobná oděrka). V tomto místě se objeví většinou během 2 – 4 týdnů formou nebolestivého tvrdého vředu. Okolí vředu je tuhé. Objeví se i nebolestivé zduření uzlin (pokud je vřed na rtu objeví se zduření uzlin na krku, pokud na penisu, objeví se zduření na tříselných uzlinách). Vřed se sám zahojí během 4 – 6 týdnů.
- **Sekundární syfilis** – zhojený vřed z prvního stádia zanechá jizvu. Infekce dále postupuje do mízních uzlin a šíří se do celého organismu. Začne se objevovat vyrážka tzv. exantém nejvíce na trupu. Tato vyrážka během několika týdnů zmizí. Může se však opakovat. Opět dochází k nebolestivému zduření uzlin na krku, v podpaží a tříslech. V ústech se vytvoří syfilitická angína.
- Pro druhé stádium jsou charakteristické virové bradavice, které se tvoří v tříslech a podpažích. Tvoří se vyrážky podobné různým kožním onemocněním.

- Sekundární syfilis trvá přibližně dva roky. V tomto období se střídají období příznaků a latence. Po dvou letech příznaky vymizí a onemocnění přechází do třetí, terciární fáze.
- Terciární syfilis – pozdní syfilis (syphilis tarda) – tato fáze je nejméně nakažlivá pro své okolí. Zánětlivé ložisko se rozpadne a vznikne tzv. syfilitická gumma (nekrotická vazká hmota). Terciární stádium přichází 5 – 20 let po primárním stádiu. Typické je postižení centrálního nervového systému, kardiovaskulárního systému, kloubů a kostí.
- Typické změny pro terciární stádium jsou: aneurysma na aortě, rozpad nosní přepážky, záněty v kostech, perforace tvrdého patra, neurologické příznaky (bludy, demence, poruchy řeči apod.).

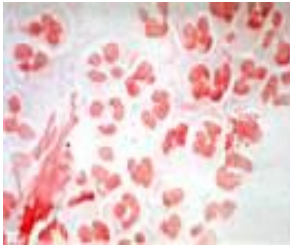
Přenos syfilidy je pouze v prvním a sekundárním stádiu nemoci pohlavním stykem. Přenos nepohlavní cestou je asi 5% a to: z matky na dítě. Vzácně dochází k přenosu infekce sklenicemi nebo jídelními příbory.

K stanovení diagnózy je potřeba mikroskopického vyšetření a speciálních krevních testů. Pokud jde o vředy na genitáliích, je důležité, aby byl pacient vyšetřen dermatovenerologem. Pokud není vřed, provádí se vyšetření z mozkomíšního moku nebo krve. U těhotných a dárců krve se testy na syfilis dělají v rámci screeningu.

Léčba syfilidy probíhá v dermatovenerologickém lůžkovém pracovišti podáváním antibiotik. Lékař podléhá velmi přísnému lékařskému tajemství. Toto je důležité s ohledem na předsudky některých lidí.

Základem léčby je včasná diagnostika. Důležitá je spolupráce pacienta s lékaři, vyšetření všech lidí, se kterými pacient přišel do sexuálního kontaktu.

3.1.3. Kapavka

Kapavka je pohlavně přenosná nemoc způsobená bakterií *Neisseria gonorrhoea* (gonok). Při kapavce dochází k infikování močopohlavního ústrojí, konečníku, sliznice nosohltanu a očních spojivek (dnes se u novorozenců bezprostředně po porodu provádí tzv. kredeizace – výplach spojivkového vaku antiseptickým roztokem).

Kapavku rozlišujeme podle výskytu na mužskou a ženskou. Při neléčené kapavce se může objevit postižení dalších orgánů a trvalé následky jako poruchy plodnosti apod.

U mužů se kapavka projevuje akutními záněty, u žen může být zcela bez příznaků. Neléčená akutní kapavka může přejít do chronického stádia s téměř žádnými příznaky, ale s postupným šířením na další orgány. U mužů neléčení kapavky může vyvolat zánět prostaty a semenných váčků, zánět nadvarlete. U žen neléčená kapavka způsobuje gynekologické záněty.

Projevy kapavky:

Akutní přední – akutní hnisavý zánět močové trubice. Inkubační doba 5-7 dní. Projevuje se bolestí a pálením při močení, silný výtok, otvor močové trubice je zduřený a zarudlý. Neléčený postupně slábne a stává se slabším a vleklým s výtokem nebo je bezpříznakový.

Akutní zadní – vzniká při přestupu infekce z močové trubice za zevní svěrač močového měchýře do semenných vývodů prostaty, semenných váčků a chámovodů. Z těchto míst se velmi dobře rozšiřuje díky zátěži organismu. Mezi příznaky patří nucené močení, v moči můžeme nalézt krev. Při neléčení dochází k infekci prostaty a bolestem rekta.

Tělesná teplota může večer stoupnout přes 38⁰C. Výsledkem neléčení může být neplodnost.

Kapavčitá epididymitida – často jednostranná. Projevuje se horečkou, zarudnutí a bolestivé asymetrické zduření šourku.

Rektální kapavka – častá u homosexuálních mužů. Průběh může být asymptomatický. Projevy jsou bolest při vyprazdňování, svědění v okolí konečníku.

Faryngální kapavka – tato forma kapavky postihuje nosohltanovou sliznici. Je to důsledek nechráněného orálně – genitálního sexu. Projevuje se otoky hltanu a sliznice úst.

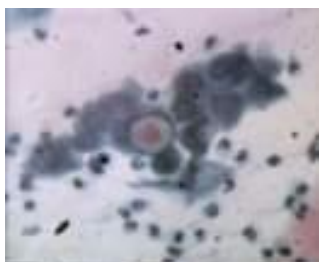
Metastatická kapavka – bývá vzácně. Přenáší se krevní cestou do velkých kloubů a vyvolává onemocnění pohybového aparátu, srdce, duhovky a mozkových plen.

Léčba kapavky je povinná a probíhá ambulantně. Pokud se stav zkomplikuje je nutná hospitalizace. Kapavka lze zcela vyléčit. Nedoporučuje se laické léčení ani samoléčení, protože může zkomplikovat průběh léčby a pomoci dalšímu šíření infekce. Vzhledem k tomu, že kapavka je pohlavní nemoc, nositel této nemoci je povinen podrobit se léčbě. V případě nedodržení a vědomého nakažení další osoby může být trestně stíhán.

Po skončení léčby je člověk 3x vyšetřen v týdenních intervalech. Pokud jsou výsledky negativní, dá se hovořit o vyléčení. 3 měsíce po léčbě se kontrolu krev k vyloučení syfilis.

Prevence kapavky je užívání kondomu při pohlavním styku.

3.1.4. Chlamydiové infekce

Chlamydiová infekce je bakteriální onemocnění přenosné pohlavním stykem. Původců je hned několik: *Chlamydia trachomatis* sérotypu D-K, která se vyskytuje jak u mužů tak u žen a způsobuje záněty urogenitálního traktu a očních spojivek. *Chlamydia trachomatis* typu L1, L2, a L3 je původcem nemoci Lymphogranuloma venereum, která postihuje lymfatické uzliny. *Chlamydia trachomatis* typu A – C postihuje oko. *Chlamydia pneumoniae* a *Chlamydia psittaci* způsobují dýchací onemocnění.

Chlamýdie jsou v populaci více rozšířené než syfilis a kapavka. U mužů bakterie vyvolává zánětlivá onemocnění pohlavních a močových orgánů. Nejvíce postihuje močovou trubici, nadvarle, konečník a oční spojivky. Známý je Reiterův syndrom, který je typický pro postižení močové trubice, oka a kloubů dohromady. U 50% mužů a 80% žen se chlamydiová infekce chová asymptomaticky.

Přenos chlamydií je velmi vysoký a v posledních letech strmě stoupá nárůst onemocnění. Léčba chlamydiové infekce je nutná! Důležité je léčení obou sexuálních partnerů. I přes to, že člověk nepocítuje žádné obtíže, neznamená to, že nebyl chlamydií infikován. Chlamydiová infekce se léčí antibiotiky a nebo chemoterapeutiky se speciálním dávkováním.

Exotická onemocnění:

- **Trachom** – zánět spojivkového vaku oka. Přenáší se při špatných hygienických podmínkách z dospělých na děti. Typická oblast je Afrika kolem Nilu.
- **Venerický lymfogranulom (lymfogranuloma venereum)** – infekční onemocnění přenášené pohlavním stykem. Na tuto formu onemocnění se vztahují zákonná opatření (dle zákona 258/2000 Sb.). Původcem je bakterie Chlamydia

trachomatis. Tato forma se v České republice nevyskytla již od roku 1991, častá je ale v tropických zemích.

Infekci poznáme tak, že se objeví malý nebolestivý kožní puchýř (papula), který připomíná bradavici na penisu. Tento puchýřek lze často přehlédnout. Zánět pokračuje do mizních uzlin (u mužů třísla, u žen častěji pánev). Uzliny zhnisají a vytváří abscesy, které praskají a vytéká z nich zbarvený sekret. Zánět prostupuje do okolních tkání. Toto vše doprovází horečka, zimnice, bolesti hlavy a kloubů a nechutenství. Neléčná infekce není smrtelná ale průběh je dlouhodobý.

Inkubační doba bývá mezi 7 – 21 dny. Jako prevence je doporučovaný kondom.

4. Formy péče o prostitutky v ČR

Péče o prostitutky se v České republice řídí zákonem číslo 108/2006 Sb. o sociálních službách.

4.1. Krizová pomoc (La Strada)

Řeší aktuální krizovou situaci, která vznikla na základě vykořisťování nebo obchodu s lidmi. Tato pomoc se snaží stabilizovat celkovou situaci prostřednictvím poskytnutí bezplatného ubytování s maximální dobou trvání 7 dní. Během těchto 7 dnů se klient/klientka podílí na běžném denním chodu domu (úklid, příprava stravy, osobní hygiena, žehlení apod.), je jim zajištěna materiální a finanční pomoc (zabezpečení a motivace klienta), snaha o obnovení kontroly nad vlastním životem a minimalizovat následky spojené s vykořisťováním a obchodováním s lidmi.

Služba se pomocí sociální práce snaží rozšířit klientovi možnosti a pomoci začít vést samostatný život.

Cílem je vytvořit bezpečný a důstojný prostor, kde mohou klienti konzultovat své potřeby a předávat své zkušenosti. Minimalizovat zdravotní a životní ohrožení.

Krizová intervence se snaží předávat odborné informace svým klientům a klientkám a pomoci jim při řešení obtížné životní situace.

Při práci s klienty se vychází z individuálních potřeb klientů. Velký důraz se klade na dodržování soukromí a práv klientů. Ke klientům se přistupuje bez předsudků, morálních soudů a respektují se zkušenosti klientů, které se dále předávají.

Služba je určena vykořisťovaným osobám a osobám, se kterými bylo obchodováno nebo osobám, které byly nuceny k vykonávání sexuálních služeb pod pohrůžkou. Služba je také určena osobám, které se ocitli v blízké situaci obchodování nebo vykořisťování.

Služba je poskytována osobám starší 18. let., které jsou v ohrožení života a zdraví, bez ohledu na státní příslušnost a pobytový status. Ambulantní poskytování služby může být anonymní.

§60 Krizová pomoc

(1) Krizová pomoc je terénní, ambulantní nebo pobytová služba na přechodnou dobu poskytovaná osobám, které se nacházejí v situaci ohrožení zdraví nebo života, kdy přechodně nemohou řešit svoji nepříznivou sociální situaci vlastními silami. Na základě rozhodnutí o vykázaní ze společného obydlí nebo zákazu vstupu do něj vydaného podle zvláštního právního předpisu[26], je osobě ohrožené násilným chováním vykázané osoby nabídnuta pomoc do 48 hodin od doručení opisu tohoto rozhodnutí. V tomto případě je součástí služby koordinace pomoci poskytované orgány veřejné správy a dalšími právníckými a fyzickými osobami osobě ohrožené útokem.

(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- a) poskytnutí ubytování,**
- b) poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,**
- c) sociálně terapeutické činnosti,**
- d) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.**

4.2. Azylové ubytování (La Strada)

V České republice poskytuje azylové ubytování nezisková organizace La Strada.

Služba je opět poskytována lidem, kteří jsou vykořisťováni nebo s nimi bylo obchodováno, kteří byli podvedeni nebo nuceni k prostituci. Lidem, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci. Poskytuje se jim ubytování na přechodnou dobu. Osoby musí být starší 18. let bez ohledu na státní příslušnost a pobytový status.

Při spolupráci s klientem se klade důraz na individuální potřeby klienta a na dodržování jejich soukromí a práv. Pracovník respektuje zkušenosti osob, které služby čerpají; k životním rozhodnutím klientek a klientů přistupují bez předsudků a morálních soudů.

Cílem je motivovat klienty k realizaci osobních cílů, pomoci jim efektně trávit volný čas a vytvářet k tomu vhodné podmínky, zajistit bezpečnost klientů i pracovníků, zajistit

na nezbytně dlouho dobu materiální a finanční zabezpečení klientům pro získání nové motivace. Zajistit klientům ubytování v délce jednoho roku. Klient se podílí na běžném chodu domu (úklid, příprava stravy, osobní hygiena, žehlení apod.). Spolupráce s klienty, aby do budoucna již služby nepotřebovali.

§ 57 Azylové domy

(1) Azylové domy poskytují pobytové služby na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení.

(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- a) poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,**
- b) poskytnutí ubytování,**
- c) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.**

4.3. Poradna (La Strada)

Služba je poskytována osobám starším 18 let bez ohledu na státní příslušnost pobytový status. Služba může být poskytována anonymně. Tato služba je může být poskytována jak osobně tak telefonicky.

Vychází se s individuálních potřeb daného klienta a důraz je kladen na dodržování jejich práv. Pracovníci ke klientům přistupují s respektem a bez předsudků a morálních soudů.

Cílem poradny je zabránit sociálnímu vyloučení klientů, minimalizovat následky trestné činnosti páchané klientem, minimalizovat znevýhodnění klientů a případná rizika na spojená s jejich prací, pomoci klientům a klientkám ke zlepšení jejich životní situace.

4.4. Prevence (La Strada)

Cílem prevenčních aktivit je doporučit vhodnou formou informace těm, které je potřebují. Prevence je zaměřena na poradenství poskytované telefonicky,

korespondenčně i osobně, práci v terénu, tvorbu a šíření prevenčních materiálů, publikační činnost (kontakt s médii a publikování článků), realizace školení, přednášek a tvorba školících programů a metodických dokumentů.

Pracuje se se sociálním okolím dané skupiny, s jejich přáteli, příbuznými, ale i s odbornou veřejností.

Na prvním místě je vždy respekt a úcta k lidem bez ohledu na to, jaký způsob života si zvolili nebo byli nuceni zvolit. Smyslem prevence není vymlouvat styl klientova života, ale poskytovat kvalitní informace a služby.

4.4.1. Práce v terénu

Práci v terénu se chápe specifická formu intervence zaměřená do prostředí cílových skupin, která vychází z metod a principů terénní sociální práce a sociální práce obecně.

Cílem je sběr informací a dat, které pomohou vytvořit cílené prevenční materiály s přihlédnutím ke skutečným potřebám cílové skupiny. Tyto materiály jsou šířeny v několika jazycích. Informační letáky obsahují všeobecné informace o neziskových organizacích, které se problematikou prostituce, vykořisťování a obchodováním zabývají. Pomoc, kterou poskytují a kontaktní údaje.

Terénní pracovníci R-R dvakrát týdně v nočních hodinách navštěvují místa, kde se nabízí sexuální služby. Oslovují zde své klienty a klientky a kontaktují nové. Na místě dělají anonymní rychlotesty na HIV a syfilis, rozdávají informační materiály o bezpečnějších formách práce, informace o zařízení R-R. Dále poskytují kondomy a lubrikační gely. Zvou na venerologická vyšetření. V případě, že v místě nefunguje poradenské centrum, domlouvají výjezd mobilní ambulance. Nabízí i pomoc i v psychosociální oblasti.

Institucionální sociální práce (ISP)

Probíhá v poradenském středisku R-R nejen v Praze ale i v Brně. Nejčastějšími úkony jsou sociální práce typu: vyřizování dokladů, pobytu na území České republiky (dlouhodobé pobyty, trvalé pobyty, občanství), doprovody na úřady, pomoc při hledání zaměstnání, hledání ubytování apod. Mezi dlouhodobé úkony sociální práce patří

resocializace klientů, pomoc při výchově dětí (průměrně tyto služby týdně vyhledá pět klientů týdně).

4.4.2. SOS a INFO linka (La Strada)

Linka byla zprovozněna v roce 1996 jako součást prevenční kampaně. Na SOS a INFO lince pracují sociální pracovníce a pracovníce v sociálních službách, které jsou proškolené v oblasti problematiky obchodu s lidmi a v krizové intervenci. Prostřednictvím rozhovoru po telefonu může probíhat identifikace a následné pozvání na osobní schůzku,

SOS a INFO linka:

Telefonní linka

222 71 71 71

- Úterý 10 – 16 hod
- Středa 12 – 18 hod, od 16 hod též v ruském, rumunském a moldavském a jazyce
- Čtvrtek 10 – 16 hod

Záznamník

- mimo provozní dobu
- v českém a ruském jazyce
- možnost zanechat kontakt – volají zpět.

4.5. Zdravotní prohlídky (R+R)

Nestátní zdravotnické zařízení Rozkoš bez Rizika klade velký důraz na preventivní práci s prostitutkami. Opakovaně zve prostitutky na bezplatné vyšetření pohlavně přenosných chorob. Tato vyšetření se provádí každý čtvrtek v Bolzanově ulici specialistou (gynekolog – venerolog). Sociálně slabším klientkám a klientkám, které jsou fertillní se poskytuje bezplatná antikoncepce formou injekce.

Mezi bezplatná vyšetření patří: vyšetření na poskytnutí protilátky HIV, syfilis a kultivační vyšetření na kapavku. U klientek, které jsou na vyšetření poprvé a zařízení má finance se provádí zdarma vyšetření krve na hepatitidu A, B, C v rámci programu ESO (v rámci tohoto programu se poskytovalo klientkám bezplatné očkování proti hepatitidě B. Tento projekt loni ukončily, ale předpokládá se jeho pokračování). Dále se poskytují zdarma některé druhy stěrů na chlamýdie, kvasinky.

Zdravotnická péče se poskytuje i v mobilní ambulanci. Tato mobilní ambulance vyšetřuje od roku 1998 po celé České republice. Hlavně pak v místech s nejvyšším počtem sexuálních pracovnic. Do každé, takto vytipované oblasti se vyjíždí dvakrát ročně. Výjezdů se účastní lékař, zdravotní sestra a sociální pracovník

Rozkoš bez Rizika

POBOČKA BRNO

Vlhká 10

602 00 Brno

T/F: +420 545 578 565

Ordinace: +420 605 507 217 (volejte po-pá, 9-17 h)

Poradna: +420 737 525 429 (volejte po-pá, 9-17 h)

E: brno@rozkosbezrizika.cz

Otevírací doba:

středa 17-20 hod – sociálně poradenské středisko, vyšetření na pohlavně přenosné choroby

POBOČKA PRAHA

Bolzanova 1, 110 00 Praha 1

T: +420 224 234 453

F: +420 224 236 162

E: kancelar@rozkosbezrizika.cz

Otevírací doba:

pondělí 17 - 20 – sociálně poradenské středisko

čtvrtek 16 - 20 – vyšetření na pohlavně přenosně choroby

Závěr

V České republice není otázka prostituce jako psychopatologického jevu řešena. Regulované jsou pouze viditelné problémy, které se na prostituci váží (zdravotní rizika, bezpečnostní rizika a sociální rizika). O legalizaci prostituce se zatím snaží vyspělé státy.

Se zvyšujícím se počtem prostituujících klesá jejich věk. Průměrný věk je 17. let. Prostituce byla a je provozována za jakéhokoliv režimu. Jediné co se na prostituci lety měnilo byla její forma.

Ubývá žen, které se prostituují na ulici a přesouvají se do erotických klubů ve městech.

Počet prostitutek se pohybuje okolo devíti až deseti tisíci ženami.

K mé práci jsem využila informací z neziskových organizací La Strada a Rozkoš bez Rizika. Obě tyto neziskové organizace se zabývají prostituujícími jak po stránce zdravotní tak i po stránce sociální. Snažila jsem se zmapovat jaká jsou zdravotní rizika při poskytování sexuálních služeb.

Dalším mým zdrojem informací byl Institut pro kriminologii a sociální prevenci.

Doufám, že brzy dojde ke změně a Česká republika prostituci zlegalizuje. Prostituce vždy existovala a vždy existovat bude. Vždy bude nabídka a poptávka. Přijetím zákona o prostituci by se zjednodušila práce sociálním pracovníkům pracujícím s touto cílovou skupinou. Lépe by se jim k této skupině „dostávalo“. Nemalý vliv by mělo přijetí zákona i na ekonomickou stránku státu. Vždyť peníze, které se vydělají prostitucí se nezdaňují.

Summary

Diplomová práce je zaměřena na zmapování současné prostituce v České republice. V první kapitole je definována prostituce, její pojmy, organizovaná prostituce a její argot.

Druhá kapitola je zaměřena na historii prostituce, třetí na sexuální deviace provázející prostituci.

Čtvrtá kapitola se věnuje sociálním aspektům prostituce. Pohlavně přenosným chorobám (HIV/AIDS, Syfilis, Kapavka, Chlamýdiové infekce) a právními aspekty. V páté kapitole jsou zkoumány formy péče pro prostitutky v České republice.

V současné době se v boji s prostitucí využívají tři přístupy: aboliční, reglementační a represivní. Česká republika aplikuje aboliční přístup, který prostituci nezakazuje, ale na druhé straně ji ani nepovoluje. Postihovány jsou pouze patologické jevy, které prostituci doprovázejí.

Česká republika komplexně neřeší sociálně patologické jevy, které se váží na prostituci. Právně reguluje pouze ty nejviditelnější.

O regulaci prostituce se pokouší dnešní vyspělé státy (Holandsko, Rakousko, Švýcarsko).

The thesis is focused on mapping the current prostitution in the Czech Republic. In the first chapter are defined as prostitution, the concepts, organized prostitution and its argot.

The second chapter focuses on the history of prostitution, a third of sexual deviance surrounding prostitution.

The fourth chapter examines the social aspects of prostitution. Sexually transmitted diseases (HIV / AIDS, Syphilis, Gonorrhoea, Chlamydia infection) and legal aspects. In the fifth chapter examined forms of care for prostitutes in the Czech Republic.

Currently in the fight against prostitution using three approaches: aboliční, Regulatory and repressive. Czech Republic applies aboliční approach, which does not prohibit prostitution, but on the other is not allowed. Penalized only pathologies that accompany prostitution.

Czech Republic does not address the complex social pathologies that are linked to prostitutes. Legally regulated only the most visible.

The regulation of prostitution is trying to present the developed countries (Holland, Austria, Switzerland

Použitá literatura

Odborná literatura:

CHMELÍK, Jan a kol. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. vyd.1. Praha. Portál 2003. s. 2002. ISBN 80-7178-739-6

WEISS, Petr. ZVĚŘINA, Jaroslav. *Sexuální chování v ČR*. vyd.1. Praha. Portál 2001, s 160. ISBN 80-7178-558-X

VÁGNEROVÁ, Marie. *Psychopatologie pro pomáhající profese*, vyd.4. Praha. Portál 2008. 871 s. ISBN 978-80-7367-414-4

DUFOUR, Pierre. *Dějiny prostituce I. : Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko*. vyd.1. Praha : Fontána, 2003. 187 s. ISBN 80-7336-056-X

PAY, Pavel. *Prodejná láska : Historie nejstaršího řemesla v deseti kapitolách*. vyd.1. Praha : ZERAS, 1992. 48 s.

RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa : kapitoly z dějin prostituce*. vyd. Brno : Doplněk, 2000. 42880-72 s. ISBN 80-7239-046-5.

Mgr. DUBSKÝ, Josef; Mgr. URBAN, Lukáš. *Sociální deviace*, vyd.1. Praha, PA ČR, 2005. 91 s. ISBN 80-7251-202-1

VALKOVA, Galina . *Panenka, která řekla ne! : Novodobé otrokyně ve světě prostiutce*. Šárka Belisová. Vyd.1. Praha : Vyšehrad, 2008. 224 s. ISBN 978-80-7021-952-2.

MOOSOVÁ, Lisa . *Poprvé a pak pořád znovu : autobiografický příběh ženy šokující svou otevřeností* . Yanna Demantová. vyd.1. Praha : Rybka Publishers, 2005. 257 s. ISBN 80-86182-93-2

PhDr. MALINOVÁ, Hana CSc. Sexuální hrátky dnes a sto let zpátky. In *Společenské podmínky vzniku sociálních deviací : Sborník příspěvků ze semináře sekce sociální patologie MČSS*. vyd.1. Praha : Masarykova česká sociologická společnost sekce sociální patologie, 2007. s. 92-98. ISBN 80-903541-4-9.

JANDOUREK, Jan. *Úvod do sociologie*. vyd.1. Praha. Portál 2003. s. 232.
ISBN 80-7178-749-3

PRŮCHA, Jan ; WALTEROVÁ, Eliška; MAREŠ, Jiří . *Pedagogický slovník : 4. aktualizované vydání*. vy.5. Praha : Portál, 2008. 322 s. ISBN 978-80-7367-416-8.

MATOUŠEK, Oldřich. *Slovník sociální práce*. vyd.1. Praha. Portál 2003. 288. s. ISBN 80-7178-549-0

Odborné časopisy:

ZIKMUNDOVÁ, Martina ; WEISS, Petr. Motivace žen k prostituci. *Československá psychologie*. 2004, XLVIII, 5, s. 433-437. ISSN 0009-062X.

PhDr. MALINOVÁ, Hana CSc. Lidé "za okrajem". In *Sborník příspěvků ze seminářů sekce sociální patologie Masarykovy české sociologické společnosti*. vyd.1. Praha : Masarykova česká sociologická společnost, 2002. s. 62-69.

MALINOVÁ, Hana. Sexuální hrátky dnes a sto let zpátky. *Demografie*. 2007, 49, 4, s. 290-296.

MÜLLER, Jaroslav . Regulovat prostituci? Ano, či nikoliv?. *Kriminologický sborník*. 2008, LII, 4, s. 39-42.

plk. doc. JUDr. CHMELÍK, Jan PhD . Prostituce, její charakteristika, historie a právní aspekty (I.část). *Kriminologický sborník*. 2003, XLVII, 2, s. 59-63.

Mgr. CHROMÝ, Jakub. Legalizace prostituce z pohledu současného i minulého. *Právo a rodina*. 2005, 5, s. 17-21. ISSN 1212-866X.

Prof. JUDr. SKŘEJPEK, Michal DrSc . Prostituce v antickém Římě. *Právní rozhledy*. 2003, 11, 9, s. 456-462. ISSN 1210-6410.

MYSLÍKOVÁ, Lenka . Obchod s lidmi - telefonní linky v Itálii a v České republice. *Kriminologický sborník*. 2009, LIII, 2, s. 61-63.

GORGONOVÁ, Tereza. *Sociální aspekty prostituce*. Masarykova univerzita, 2007. 111 s. Diplomová práce. Masarykova univerzita

Internetové odkazy:

ŠTEFANOVÁ, Alexandra. *Www.mvcr.cz* [online]. 2006 [cit. 2010-03-16]. Antické hetéry, kurtizány z Palais Royal, vídeňské pokojské . Dostupné z WWW: <<http://209.85.135.132/search?q=cache:Si3PiFXZU1AJ:web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/s/2006/03/tema.html+kurtiz%C3%A1ny+ve+st%C5%99edov%C4%9Bku&hl=cs&gl=cz&strip=1>>.

Www.policie.cz [online]. 2010 [cit. 2010-03-18]. Statistické přehledy kriminality. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/statisticke-prehledy-kriminality-327216.aspx>>.

NOVÁKOVÁ, Jana . *Www.lidovky.cz* [online]. 18.7.2008 [cit. 2010-06-15]. Prostitutky se přesunuly na Prahu 2. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/ln_domov.asp?c=A080718_102251_ln_praha_hel>.

Www.lidovky.cz [online]. 8.3.2007 [cit. 2010-06-15]. Města mohou vykázat prostitutky z ulic. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/mesta-mohou-vykazat-prostitutky-z-ulic-f0n-/ln_domov.asp?c=A070308_141932_ln_domov_man>.

NOVÁKOVÁ, Jana. *Www.lidovky.cz* [online]. 27.8.2008 [cit. 2010-06-15]. Prostitutky dostanou průkazky. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/ln_domov.asp?c=A080827_090209_ln_praha_svo>.

Www.lidovky.cz [online]. 15.1.2010 [cit. 2010-06-15]. V Česku se podle BBC nakupují ženy pro nevěstince celé Evropy. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/v-cesku-se-podle-bbc-nakupuji-zeny-pro-nevestince-cele-evropy-pti-/ln_domov.asp?c=A100115_124254_ln_domov_nev>.

Www.lidovky.cz [online]. 15.5.2009 [cit. 2010-06-15]. Česko už je dovozcem prostituce. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/ln_noviny.asp?r=ln_noviny&c=A090515_000032_ln_noviny_sko>.

Http://zpravy.idnes.cz [online]. 28.5.2010 [cit. 2010-06-15]. Vídeň věnuje dvě ulice prostitutkám. Razie ani sankce nepomohly. Dostupné z WWW: <http://zpravy.idnes.cz/viden-venuje-dve-ulice-prostitutkam-razie-ani-sankce-nepomohly-psn-/zahranicni.asp?c=A100528_120843_zahranicni_aha>.

www.004.cz

www.strada.cz

www.rozkosbezrizika.cz

www.mvcr.cz

www.csu.cz

Seznam příloh:

Dopravní značky v Chebu

